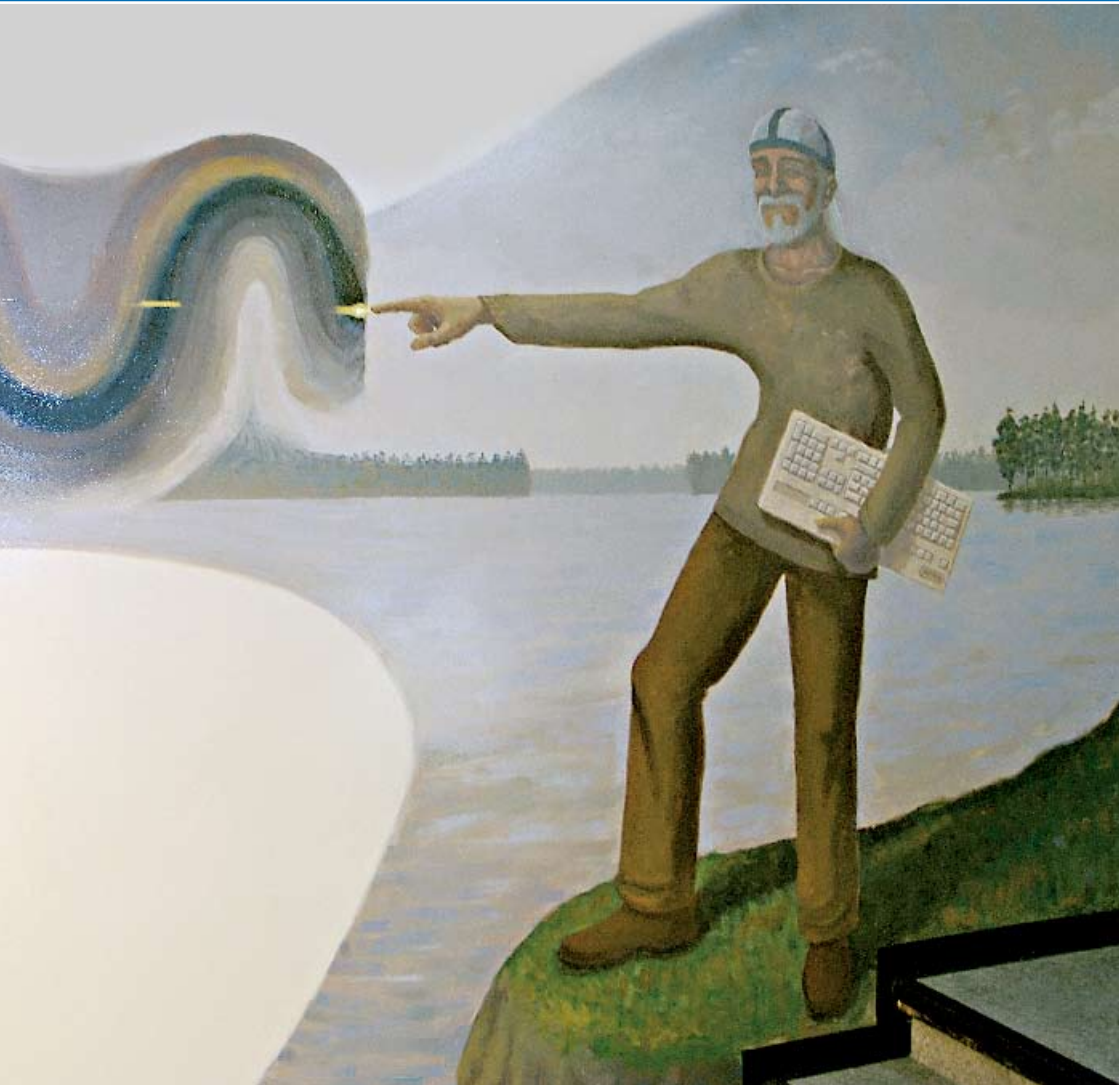

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 4/2006

Tietäjä iänikuinen. Sähköinen viesti Kalevalasta. Petri Naum, 2006.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KAAMOSTA KARKUUN

Hotellit "paras hinta" -takuulla.
Autot erittäin edullisesti.

Amsterdam, Ateena, Barcelona,
Bryssel, Lontoo, Nizza, Pariisi,
Rooma, Zürich alk.

79,-

Berliini, Hampuri,
Varsova alk.

59,-

Hinnat alkavat/sovelletaan Helsingistä. Poikkeuksia rajoitetusti. Säännöt ja varaukset: matkatoimisto.
Blue1 Sales Centeristä, puh. 06000-BLUE1 tai 06000-25831 1.75 €/min+pvn/mgn.
pöytämyynti 35 €/tippu) tai www.blue1.fi

Parhaat lentohinnat myös
kotimaahan ja
Skandinaviaan: www.blue1.fi

Blue
SMART TRAVEL

Sisältö 4/2006

Pääkirjoitus	4
Expressis verbis	5
Toiminnanjohtajalta	6
Tietäjä iänikuinen	8
Tinkimätön akateemikko	12
Yleisradio säilyy	14
Uudet jäsenet	16
Eero Saarenheimo kirjaillassa	18
Helsingin seudun ongelmat	20
Miinanraivauksen pioneerit	22
Talouselitepolitiikan ilta	26
”Mestari luokka”	28
Kantapöydässä	30
Riemuristeily Tonavalla	32
Klubin porukka veneretkellä	34
Musiikki-ilta	36
Klubin merkkihenkilöitä	38
Viini-ilta	41
Syyskalassa	42
Syyskokous	43
OTJB	44
Salpalinja	48
Historian ilta	50
Ulkopolitiikan ilta	54
Herrankukkarossa	58
Tenniskisat	60
Digi- ja luontokuvaus	62
Pelimehät herätys!	64
Gourmet- ilta	68
Klubin puhelinjärjestelmä	69
Kevään alustava ohjelma	70

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi r.y. (www.klubi.fi)

Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki,
puh: +358 9 694 6644 faksi: +358 9 694 6090

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa.

Ilmestymisajat: Helmi-, touko-, syys- ja joulukuu

Päätoimittaja: Pekka Kostamo, puh. +358 50461 6665

Atk-tuki: Leif Eklöf

Kuvat: Jarmo Heinonen, Arto Toivanen (ellei toisin mainita)

Toimitusneuvosto: Matti Packalén, Antti Henttonen, Pekka Kostamo,
Yrjö Klippi, Yrjö Larmola, Kauko Lehti, Pekka Ritvos, Jyrki Berner

Forssan Kirjapaino, Forssa 2006

”Klubikonserni” vaatii kustannusvarovaisuutta

Pääkirjoitus

■ ■ Syyskokous on jälleen valinnut runsaasta ehdokastarjonnasta Klubille uudet johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle. Onnitteluni valituiksi tulleille. Samalla kiitän minulle osoitetusta luottamuksesta!

Syyskokouksen myötä keskustelu hallinnosta on ajankohtainen. Siksi seuraavassa aiheesta pari kommenttia.

Klubi on itse asiassa konserni, jonka muodostavat yhdistys ja sen sataprosenttisesti omistama kiinteistöyhtiö. Vuosiliikevaihdon suuruusluokka on miljoona euroa ja omaisuuden ns. käypä arvo on hyvinkin viidentoista miljoonan tasolla.

■ ■ Velkaa tällä konsernilla on jonkin verran yli neljä miljoonaa, josta kolme yhdistyksen, ja runsas miljoona kiinteistöyhtiön taseessa.

Ravintolatoiminta kasvaa, ja jäsenkunnalle järjestettyjä tilaisuuksia riittää Klubin aukioloaikoina lähes joka toiselle arkipäivälle.

Klubi on yleishyödyllinen yhdistys, mutta dimensioiltaan, siis palvelutoiminnaltaan, omaisuudeltaan, miksei myös kasvuirraltaan, se on meikäläisessä mitta-kaavassa joltinenkin pk-yritys.

Elämme useita vuosia jatkuneen taloudellisen nousukauden huippua. Tämä aika korkeine kiinteistöarvoineen ja vieläkin kohtuullisen mataline korkotasoinneen suosii velanottoa. Aina on kuitenkin matalasuhdanne korkeasuhdannetta seurannut. Lisäksi jostain syystä talouden suunnanvaihdot alkavat yleensä huomaamattomasti.

Keväällä tehdyt velkojemme maksuajkojen uudelleenjärjestelyt kevensivät vuosittaista takaisinmaksuvelvoitetta, ja toisaalta kiinteistöemme vakuusarvo mitä suurimmalla todennäköisyydellä riittää heilahtelevankin talouden aikana. Mutta velka maksetaan takaisin vain kassavirralla, ja siihen mahdollinen matalasuhdanne aiheuttaa paineita.

■ ■ Kiinteistöemme on suhteellisen iäkäs ja vaatii huolenpitoa. Klubin takavuosien vaikea rahatilanne on myös varmasti viivästyttänyt joitakin korjauksia. Vanhan korjaaminen on haasteellista. Viimeksi koimme sen kesän lopulla, kun ennakoimaton kustannusylitys kiinteistöyhtiössä aiheutti lisärahoituksen tarpeen. Mikään toiminta ei pitkään kestä ilman investointeja; kustannuksiin varautumista tarvitaan.

Kiinteistöyhtiö ja klubitoiminta on meillä hallinnollisesti pidetty erillään toisistaan.

Tätä on, ymmärrettävästikin, perusteltu toimintojen erilaisuudella. Eriytymisen historiallisista syistä tiedän liian vähän pystyväkseni niitä kommentoimaan, mutta kokemus on osoittanut, että yleensä eriytyminen aiheuttaa vähintään sisäisiä kommunikaatio-ongelmia. Näin on meilläkin käynyt.

Olemme kaikki varmasti huomanneet viime aikoina etenkin liike-elämässä, mutta myös yleisemmin yhteiskunnassa käytävän keskustelun hyvästä hallintotavasta. Ylilyöntejä tulee, kuten tällaisessa keskustelussa käy, mutta selvää on, että läpinäkyvyyden ja avoimuuden vaatimus ulottuu yhä pienempiin yhteisöihin. Siihen meilläkin on jatkossa sopeutuminen.

Vaaditaan kustannuksellista varovaisuutta, harkintaa ja seurannan tehostamista.

Matti Packalén

Hyvät klubiveljet,

Onko Klubin tulevalle toiminnalle löydettävissä suunta menneisyydestä?

Toiminnan-
johtajalta

■ ■ Merenkulkijat ja suunnistajat tietävät ja ymmärtävät hyvin, ettei paikkaa ennen elektronisia navigaattoreita voinut määrittää tietämättä, mistä on lähtenyt, mihin suuntaan ja millä nopeudella. Yhtä mahdotonta on määrittää suunta uuteen kohteeseen, ellei tiedä mistä on lähdössä.

Helsingin Suomalaisen Klubin 130-vuotisjuhlavuoden lähestyessä loppuaan me Klubilla tiedämme, mistä olemme tulleet ja millä nopeudella sekä sen missä olemme nyt. Johtokunta on vuoden aikana myös kahdessa seminaarissa pohtinut sitä, mihin haluamme jatkossa suunnistaa ja mikä on paikkamme. Tulevaisuuden suhteenkin jäsenistö voi olla luottavaisella mielellä

■ ■ Klubilla on loistava historia ja sen nykytilanne sekä asema ovat – tarkasteltiinpa tilannetta mistä näkökulmasta tahansa – hyvä ja vakaa. Suomalaisuut-

ta arvostetaan, ei vain Suomessa, vaan myös rajojemme ulkopuolella. Viime-mainitusta saatiin oiva esimerkki, kun Saksan suurlähettiläs, tohtori Hans Schumacher kertoi näkemyksiään Suomen EU-puheenjohtajakaudesta.

Klubitoiminnan juuret ovat vuosisatoja pitkät. Antiikin Kreikassa vapaat miehet kokoontuivat päättämään yhteisistä asioista ja ottamaan vastuun yhteisöstä. He halusivat ja kykenivät – kuten Sotiemme Veteraanitkin äärimmäisin ponnistuksin – toimimaan yhteisön hyväksi. Myös Klubin jäsenet ovat näin tehneet.

■ ■ Klubitoiminnan yksi tulevaisuuden haaste näyttää olevan se, että vapaita miehiä tuntuvat olevan pääasiassa ne, joiden työura on päättynyt tai päättymässä. Kuitenkin Klubi tarvitsee myös nuorempia pitämään junan liikkeellä. Toinen haaste liittyy siihen, että tänään Suomessakin moni etsii eksyneenä arvoja ja on epätoivoisena valmis tarttumaan kissankultaan.

Sytä on varmaan monia: yhteiskuntia hajoaa, sodat ovat olohuoneidemme arkea, kansallisten toimijoiden merkitys pienenee kansainvälisten toimijoiden painoarvon kasvaessa. Epävarmuus leviää, sosiaalinen kuilu hyvin ansaitsevien sekä pientä palkkaa saavien kesken aiheuttaa kuohuntaa. Ironista on, että kun yhteisöllisyys ja solidaarisuus ovat alennusmyynnissä yksilöllisyyden kustannuk-

Lehdenteon hillitty charmi

sella, yksilöt ovat kuitenkin terrorismin takia tehovalvonnassa.

Vaikka Klubin perustamisen jälkeen on syntynyt monia ”luku- ja konversatsioonifoorumeita” ja kilpailemme ”vapaiden miesten” ajasta monien toimijoiden kanssa, on minusta syytä todeta, että Helsingin Suomalainen Klubi voisi tarjota foorumin ja sen piiristä voisi nousta ideoita, joilla vuosituhansia vanhat yhteisölliset arvot saataisiin säilymään.

■ ■ Tässä voisi olla haaste tulevaisuuden suunnan määrittämiseksi. Yhdeksi suunnan ottamisen työkaluksi Klubi on 130-vuotisjuhluvuonaan suunnitellut Helsingin Suomalaisen Klubin Säätiötä. Työkalun tehokkuuden kasvattamiseen toivon mahdollisimman monen klubiveljen kannatusta ja osallistumista.

Kiitän kaikkia niitä lukuisia klubiveljiä, jotka ensimmäisen toimintavuoteni aikana ovat minua kannustaneet, tukenneet ja tarjonneet muuten loistavia hetkiä Klubilla.

Hyvät klubiveljet, rauhallista joulua ja hyvää vuotta 2007 !

Jyrki Berner

■ ■ Tämän ikioman Klubilehtemme aikaansaaminen on hillityn charmikasta. Nyt tietysti luulette, että päätoimittaja latelee jeremiaadin tai kehuu itseään. Ei kumpakaan, vaan lankeaa selittelyyn syntiin.

Klubilehti 3/2006 oli ensinnäkin myöhässä – eli ei tullut kotiin kaikille syyskuun aikana, kuten nimiöisivulla luvataan. Se johtuu siitä, että toimitusneuvosto on päättänyt hivuttaa hissukseen numerojen 1 ja 3 ilmestymistä hieman myöhemmäksi, jotta aineiston keruu ja julkaiseminen kesän ja joulun hiljaiselon jälkeen tasaantuisivat.

Toiseksi: aineistoa jää aina väkisinkin ”yli” ja siirtyy seuraaviin numeroihin, ja jotkut pettyvät. Sitä on tässä oivallinen paikka pahoitella.

Jos taas jokin Klubin historiankirjoituksenkin kannalta merkittävä klubitaптuma jää kokonaan käsittelemättä lehdessä, on syytä vaihtaa toimittajaa – varsinkin jos se sellaista sattuu sanotaan nyt 2—6 kertaa!

Sitten ovat arvostuskysymykset. Niiden ratkominen ja niistä keskusteleminen vasta charmikasta onkin! Jokainen lukija arvottaa mielessään lehden jutut ja muunkin sisällön omalla tavallaan. Se on hyväksyttävää ja inhimillistä. Me Klubilehdessä kuuntelemme näitä evaaluaatioita.

*Pekka Kostamo
lehti@klubi.fi*

TIETÄJÄ IÄNIKUINEN

Elokuusta lähtien klubiveljiä ja heidän vieraitaan on tervehtinyt viidennen kerroksen aulassa Väinämöinen, jonka kainalossa ei olekaan kannel, vaan tietokoneen näppäimistö. Käärmettä muistuttavia aaltoja pitkin hän lähettää binäärikoodin, jossa lukee "Helsingin Suomalainen Klubi 130 vuotta". Tämän taideteoksen välityksellä juhlavuotemme on täten tullut ikuisitetuksi myös tuleville sukupolville.

■ ■ Maalauksen on suunnitellut ja toteuttanut 26-vuotias oululainen kuvataiteilija **Petri Naum**. Se on osa laajempaa kokonaisuutta, jonka idea syntyi yritysvalmennuskurssilla. Siellä oli luennoitsijana Kiinteistö Oy Kansakoulukuja 3:n toimitusjohtaja **Erkki Kauvanto**, joka kertoi, että klubillamme on jo hyvän aikaa mietitty aula- ja käytävätilojen ehottusta. Petri Naum tarttui ideaan ja luonnosteli sarjan kulttuurihistoriallisia kuvia, joista "Tietäjä iänikuininen" oli tarkoitettu nimenomaan klubikerrokseen. Se kuvaa klubihistoriaa, kansallishengen ja kansallisen kulttuurin nivoutumista nykyaikaan ja tulevaisuuteen.

Viesti koodikirjoituksena

Suomalaisen järvimaiseman keskeltä Väinämöinen lähettää viestinsä koodikirjoituksena. Siinä tummat ruudut ovat nollia ja vaaleat ykkösiä. Kahdeksan ruu-

tua peräkkäin muodostaa merkin, tässä tapauksessa kirjaimen. Jokainen vaakarivi on yksi kirjain.

Petri Naumin signeeraus löytyy Väinämöisen näppäimistöstä. Teos syntyi heinä-elokuussa 2006, jolloin Klubi oli kesälomalla. Varsinainen maalaaminen kesti neljä viikkoa, mutta sitä edelsi sen huolellinen pohjustaminen. Sen teki Helkar Oy.

Taulussa on käytetty kylmiä ja lämpimiä perusvärejä eli kahta sinistä, kahta punaista, kahta keltaista ja perusvalkoista.

Väinämöisen sähköinen viesti

Väinämöinen lähettää viestinsä Klubille ja koko maailmalle koodikirjoituksena Petri Naumin seinämaalauksessa.

Niitä sopivasti sekoittamalla on saatu aikaan rauhallinen ja arvokas tunnelma. Myös matto sävytettiin taulun väreihin.

Hymyilevä Väinämöinen

Keskustellessani Petri Naumin kanssa hän kiinnitti huomiotani siihen, että Väinämöinen hymyilee. "Halusin tehdä voimakkaan ja nuorekkaan hahmon, joka ei lannistu. Hän on mukana tässä maa-

ilmassa, tässäkin päivässä!" Jäi sellainen tunne, että taitelija on siirtänyt teokseensa aimo annoksen omia tunteitaan ja tuntemuksiaan.

Kiinnostuksensa kohteiksi taitelija Naum nimeää tähtitieteen, teknologian ja tietokoneet. "Elämän ihmetteleminen, filosofia ja uskonnot kiinnostavat, samoin liikunta, venyttely, hengitysharjoitukset ja jooga." Kuviot ja geometria kiinnos-

sähköinen viesti

Nuori oululaistaitelija Petri Naum halusi tehdä Väinämöisestä Klubin hissaulan seinälle voimakaan ja nuorekkaan hahmon, joka ei lannistu ja on mukana tässäkin päivässä.

tavat, mutta musiikki ja maalaaminen vetävät intohimoisesti puoleensa.

”Piirustustaito on äärimmäisen tärkeää. Se on yksi kuvataiteen peruspilareista, koska se antaa vapauden toteutukselle”, sanoo nuori taiteilija, joka kertoo piirtäneensä lapsesta lähtien. Nykyisin hän opiskelee itsenäisesti, mutta on käynyt useita kuvataiteen kursseja sekä pohjoismaisen taidekoulun vuosina 2002-2004.

Naum tavoittelee tauluissaan kauneutta, jonka voi havaita ensi silmäyksellä, sekä syvyyttä tutkittavaksi ja tulkittavaksi. ”Taulussa ei välttämättä tarvitse olla tarinaa, mutta sen tulisi sisältää tunnetta ja merkityksiä. Muutoin taulu on parhaimmillaankin vain nätti kuva, joita maailma on jo täynnä.”

Käärme?

Petri Naumin hämmennyttä, kun huomautan, että Väinämöisen sormesta lähtevä kaarimuodostelma, joka symbolisoi äänialtoja, tuo mieleeni käärmeen. Sitä hän ei sano edes ajatelleensa, vaan ha-

lunneensa kuvata ”näkymätöntä viestiä” sukupolvien välillä. Käärme on siten eräänlainen kuvallinen lapsus linguae, kielen hairahdus. Mutta juuri sellaisena se tuo maalaukseen mielenkiintoisen lisäpiirteen.

Käärme on symbolisoidultaan kaksijakoinen. Se kuvaa sekä kuolemaa että elämää. Tuskin on olemassa kulttuuria, joka ei olisi jollakin tavalla kiinnittänyt huomiota käärmeeseen. ”Tietäjä iänikuinen”-maalauksessa ei ole kuoleman merkkejä. Päinvastoin. Väinämöisen sinkauttama äänialto kuvastaa käärmeen kykyä nuorentaa itseään luomalla nahkansa yhä uudestaan ja uudestaan. Näin siihen liittyy vanhojen myyttijärjestelmien salaperäinen, positiivinen tulkinta. Käärme on silta maanpäällisen ja maanalaisen maailman välillä.

Petri Naumin maalauksessa sitä voi pitää ”kotikäärmeenä”, joka välittää edesmenneiden sukupolvien siunauksen nyt eläville. ■

Weijo Pitkänen

Keijo K. Kulha kuvasi Jutikkalan:

TINKIMÄTÖN AKATEEMIKKO

Akateemikko Eino Jutikkalan elämäkerran "Tinkimätön akateemikko" kirjoittaja Keijo K. Kulha (vas.) esitteli 99-vuotiaan suomalaishistorioitsijan ja alan suurmiehen elämäntyön selkeästi ja läpileikkaavasti. Illan isäntänä oli Weijo Pitkänen.

Perehtymällä akateemikko Eino Jutikkalan (99) monipuoliseen elämäntyöhön hänen elämäkertansa lukija saa läpileikkauksen myös historian tutkimuksesta ja tutkijoiden pienyhteisön elämästä. Jutikkala ei ole luonut vain selkeää kuvaa maamme sosiaalisesta, taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä. Hän osallistui keskeisesti ja pitkään myös historian moniin luottamustehtäviin.

■ ■ Akateemikko Eino Jutikkala on 1900-luvun alkuvuosikymmenten tunnettujen suomalaisten historioitsijoiden Gunnar Suolahden ja Väinö Voionmaan oppilas, professorien Jalmarin Jaakkolan ja Pentti Renvallin työtoveri ja maamme sodanjälkeisten vuosien johtava historian tutkija. Hän kasvatti mittavan opettaja- ja tutkijapolven.

Tunnetun persoonallisuuden ja alansa kiistattoman auktoriteetin teosten,

artikkeleiden ja arvostelujen otsikkoluku nousee 900:aan! Suuri yleisö puolestaan tuntee hänet taitavana esitelmöitsijänä ja puhujana. Kaikki historian kaudet tunteva Jutikkala piti aikanaan myös Helsingin Suomalaisen Klubin 110-vuotisjuhlaesitelmän.

Väitteli jo 24-vuotiaana

Säätyläiskodista lähteneen Eino-pojan hyvä muisti ja lahjakkuus ilmenivät varhain. Hän väitteli Suomen historiassa 24-vuotiaana, mitä ”ennätystä” kukaan ei ole tässä aineessa alittanut. Jutikkalan tietämys oman alansa kehityksestä on korkeasta iästä huolimatta yhä poikkeuksellisen kattava.

Sitä ei selitä vain erinomainen muisti, vaan myös kyky järjestää laajaa tietomateriaalia.

Jutikkala oppi myös opettamalla. Kun professori tutki tarkasti jokaisen oppilaan oppinnäytteet pro graduista väitöskirjoihin, se rikastutti tuttuun aiheiden kirjoa merkittäväksi.

Akateemikko on myös perehtynyt välittömästi uusiin tutkimuksiin ja on sijoittanut niiden tulokset toimivaksi osaksi omaa kokonaiskuvaansa.

Tutkimus pitää kansanomaistaa

Jutikkalan mielestä tutkimuksen tulokset pitää kansanomaistaa; se on peräti tutkijan velvollisuus. Tyyliniekkana tunnettu Jutikkala pitää jopa suotavana, että spesiaalitutkimuksia laajemmat esitykset kirjoitettaisiin sellaisella tyyllillä, että niitä voisi lukea miltei kuin romaania. Hänen tuotannostaan löytyy monia oivia esimerkkejä.

Jutikkalasta tuli oman alansa ensimmäinen akateemikko 1972. Helsingin yliopiston täyttäessä 350 vuotta Jutikkala palkittiin harvinaisella Suomen Leijonan suurristillä. Vuonna 2006 yliopiston valtiotieteellinen tiedekunta promovoi akateemikko Jutikkalan riemukunniahtoriksi. Se edellytti, että hänet oli vihitty saman tiedekunnan kunniatohtoriksi viisikymmentä vuotta aiemmin.

Työ kiittää tässäkin tekijäänsä. Suomen tasavaltaa kymmenen vuotta vanhempi, toimen mies on tunnustuksensa ansainnut. ■

Keijo K. Kulha:

Tinkimätön akateemikko. Edita 2006.

Ylen Mikael Jungner lounasvieraina:

Yleisradio sentään säilyy

Yleisradion tuore toimitusjohtaja Mikael Jungner lupasi klubilounaalla, että Ylen menestyshype jatkuu vuoteen 2010 – eli hänen toimikautensa ajan.

Valitsin tuon lausahduksen otsikoksi Yleisradion toimitusjohtaja Mikael Jungnerin lounasesitelmän alku-sanoista, sillä juuri klubilounaspäivänä 10. lokakuuta oli tiedotettu, että italialainen Grimaldien varustamo oli tehnyt tarjouksen perisuomalaisen Silja-varustamon ostamisesta kokonaan.

■ ■ Ja olihan päivä myös perisuomalaisen **Aleksis Kiven** päivä, jolloin Suomen liput liehuivat navakassa syystulessa komeasti. Mikael Jungner saattoi siis kehaista Ylen suomalaisena pysymisestä, mikäli se hänestä riippuisi!

Vieraan esitteli lounasisäntä **Olli Alho**. Jungner on 39-vuotias oikeustieteen lisensiaatti, jonka Yleisradion hallinto-

neuvosto valitsi toimitusjohtajaksi keväällä 2005. Tehtävän hän otti vastaan tämän vuoden alussa. Yleen Jungner tuli Microsoftilta, mutta hänellä on ollut tehtävissään myös poliittista taustaa sosiaalidemokraattina.

Jungner harrastaa sukellusta, mutta Klubin jäsen hän ei ole – vielä!

Kohtalonkysymyksiä ja pienempiäkin murheita

Ylen kohtalonkysymyksiä ovat muun muassa ohjelmien suomalaisuus ja toimiminen alan teknisenä veturina. Suomalaista ohjelmaa, ”sisältöä”, Yle aikoo Jungnerin mukaan tuottaa edelleenkin. Sitähän eivät muut kanavat kaikessa tee.

Teknologian veturin tehtävistä Yle sen sijaan aikoo luopua, kunhan saa menossa olevan digitalisoinnin päätökseen. Sen sisäänajo jää Ylen viimeiseksi ponnistukseksi tekniikan saralla.

Jungner sanoi, että esimerkiksi laajakaistateknologian vetäjäksi Yle ei lähde.

Kohtalonkysymys taikka ei, mutta Jungnerista tuntui Ylen talouden ja sen tappiollisuuden hoitaminen kuntoon jottenkin pienemmältä murheelta. Tappio oli viime vuonna 62 miljoonaa euroa, tänä vuonna se on 27 ja ensi vuonna 19 miljoonaa.

Vihdoin vuonna 2008 Yle on Jungnerin mukaan laskenut yltävänsä jo nol-la-tulokseen eli talousmurheista lienee päästy.

suomalaisena!

Henkilöstöllä murheen aiheita on ollut syvästikin. Kaikkiaan yleläisten määrä on vähentynyt yli sadalla henkilöllä, mutta suoraan irtisanottuja on ollut vain 35. Suhteet henkilöstöön ovat säästöprosessin aikana olleet Jungnerin mukaan avoimet, vaikka suunnitelmista kertominen onkin ollut henkilöstöä stressaavaa.

Radio- ja tv-yhtiöstä sisältöyhtiöksi

Yle on "strategiapähkäilyissään" päättänyt Jungnerin mukaan siihen, että Yleisradio on nyt sisältöyhtiö. Se tuottaa ohjelmia eikä ole enää pelkkä radio- ja tv-yhtiö eikä liioin ruotsinkielinen radio- ja tv-yhtiö.

Hallintoneuvoston puheenjohtaja **Timo Lintilä** ja **Hannu Olkinuoran** johtama uusi hallitus ovat törmäkkäästi tukenet uudistuksia, jotka tulevat voimaan ensi vuoden alusta. Myös monipuolinen uutismaailma avautuu.

Uusia tai tehostettuja Ylen palveluja ovat Yle netissä, kännykkä-tv sekä avoin arkisto.

Mikael Jungner vakuutti, että hänen 5-vuotiskautenaan "tahtia vain kiihdytetään". Johtamistyyliissään hän sanoo tuoneensa mukanaan paljon vaikutteita Microsoftista. Esimerkiksi johtajien oma ruokailu on lopetettu: nyt syödään muiden yleläisten joukossa, ja kravattiakin käytetään vähemmän.

-- Uudistuksissa mennään nyt vai-

keampiin asioihin ja nostetaan johtajien sisältövastuuta. Ylen menestyshype jatkuu vuoteen 2010, Jungner uskoo.

Klassinen toimii digi-tekniikalla

Kysymyksiäkin Jungnerille sateli: **Pekka Castrén** halusi tietää, mitä tolkkua on klassisen musiikkikanavan lopettamisessa. Jungner muistutti, että diginä klassinen on kuunneltavissa, ja uuden Musiikkitalon valmistuttua kaikki siellä esitettävä musiikki tulee lähetettäväksi.

Antti Lassilan mielestä Yle 1:n ohjelmia on miellyttävä kuunnella. Klassistakin siellä on. Sen sijaan Lassila epäili, että toimittajat ovat edelleen rähmällään johonkin suuntaan – myös toisiinsa päin.

Jungner puolusti toimittajiaan ja sanoi, että esimerkiksi CIA:a koskevat tiedot on ensin verifioitava, ja vasta sitten ne uutisoidaan. Toimitusjohtajana Jungner ei puutu toimittajien työhön.

Hän edellyttää sen sijaan, että ihmiset kehittävät media-lukutaitoaan, jotta ymmärtäisivät toimittajien näkökulman. "Joko ymmärtäisivät tai torjuisivat taikka tyytyisivät", Jungner kuittasi.

Leif Eklöf paheksui radioamatöörinä jyrkästi lyhytaaltotoiminnan lopettamista. Jungner puolustautui ja sanoi sillä säästetyn 3,5 miljoonaa euroa. Ja säästään kaikkensa on pitänyt! ■

Pekka Kostamo

KLUBIN UUDET JÄSENET odottavat laaja-alaista ohjelmatarjontaa

Syksyn uusien jäsenten Klubi-illassa kävi jälleen ilmi, että vastikään jäseniksi tulleet odottavat hyvin paljon Klubin ohjelmatarjonnalta. Odotukset ovat korkealla senkin vuoksi, että Klubin annista on saatu lupaavia vinkkejä ystäviltä ja tutuilta, jotka jo ovat jäseniä. Ystäviä ei tohdi moittia pettymyksistä, ja asiassa on Klubilla-kin roolinsa!

■ ■ Esimerkiksi **Jukka Elo** odottaa Klubilta hyvää ohjelmatarjontaa, teemailtoja sekä rattoisaa ja toverillista yhdessäoloa. Hän itse harrastaa golfia ja tennistä ja on kiinnostunut muun muassa viineistä, elokuvista ja historiasta.

Jukka Elo uskoo osallistuvansa aktiivisesti Klubin toimintaan. Klubissa hän haluaisi ulkomailta palattuaan rakentaa omaa kotimaista verkostoa.

Elo haluaa myös saada hyvän läpileikkauksen suomalaisesta kulttuurista ja yhteiskunnasta.

”Klubilla samat arvot kuin minulla”

Juhani Linnoinen ilmoittaa innoitukseksi Klubin jäsenyydelle samat arvot kuin hänellä itsellään: suomalaisen työn arvostaminen!

Hänkin sanoo jäsenystäviensä houkutelleen mukaan. Odotuksissa on kiinnostavia esitelmiä ja keskusteluja. Juhani itse harrastaa golfia, kilpailukykyasioita ja talouspolitiikkaa.

Omaksi panoksekseen Klubissa hän voisi ottaa suomalaisen huippulaadun ja tuottavuuden esilletuomisen.

Pikkujoulu innosti Klubiin

- Yrityksemme pikkujoulujuhla järjestettiin Suomalaisella Klubilla. Sen jälkeen muitakin firman tilaisuuksia. Ne olivat innostukseni syy jäsenyyteen, kertoo **Jarmo Töyräs**.

Jarmo sanoo olevansa seuraihminen. Klubissa saattaisi olla tava- ta miellyttävässä ilmapiiirissä uusia ja vanhoja tuttuja sekä asiakkaita. Töyräs harrastaa biljardia, myös viinit kiinnostavat.

Mahdollisuuksiensa mukaan Jarmo aikoo olla aktiivinen osallistuja Klubin tilaisuuksissa.

Oma panos: valtiontalous

Kummipari **Hirvinen/Aho** innosti **Matti Orivuoren** Klubin jäseneksi. Hän odottaa paljon teemailloista ja eri aiheista käytävistä keskusteluista.

Mahdollinen oma panoksensakin Orivuorella on jo mietittynä: hän saattaisi keskittyä ”jonkinasteiseen valtiontalouden hallintakysymyksiin ministeriö- ja virastotasolla.

Hänen harrastuksensa liittyvät kansantalouteen ja maanpuolustukseen.

Äidinisä pelasi Klubilta skruuvia

Erkki Anttila, kiinteistöneuvos ja vielä osa-aikaisessa projektissa toimiva diplomi-inssi, tuli Klubin jäseneksi miltei perintökaavaa myöten: jo äidinisä **J. O. Peronkoski** pelasi skruuvia Klubilla, mistä Erkin isoäiti **Selma** aina motkotti. Sen taas pikku-Erkki kuuli omalta äidiltään **Taimilta!**

Erkin työtehtävät ovat Wärtsilän kiinteistöprojektien myötä keventyneet ja hän on usein käynyt vieraana Klubilla. Nyt hän on ollut jäsen kesäkuusta lähtien ja toivoo saavansa uutta sisältöä elämäänsä jäsenyyden kautta.

Erkki Anttila on syntyjään stadilainen, Tölikän kundeja. Nyt hän asuu Munkkiniemessä. Harrastukset ovat golf ja metsästys – mm. karhujahti! Hän on ollut myös SM-tason koripalloilija Panttereissa.

Klubilta kookas ”karhunmetsästäjä” toivoo uusia tuttavuuksia golfin ja metsästyksen parissa – ja tietysti muutenkin. Lounasvieraat ja -aiheet sekä yleensä uudet ihmiset kiinnostavat uutta jäsentä Erkki Anttilaa – kuten muitakin tulokkaita. (Kuva 27.9.2006) ■

Pekka Kostamo

Jukka Elo

Juhani Linnoinen

Matti Orivuori

Erkki Anttila

CASANOVA JA SPRENGTPORTEN

■ ■ Kirjaillassa 2.10. oli tarjolla runsaasti herkkupaloja niin mielelle kuin kehollekin. Ensimmäisellä tarkoitan tietenkin klubiveljemme professori **Eero Saarenheimon** vapaamuotoista ja hersyilevää esitystä kahdesta tuoreimman kirjansa sankarista. Sankareita on monenlaisia. Tässä tapauksessa kummallakin oli tietty voimakas mieltymyksensä kauniimpaa sukupuolta kohtaan. Eikä tuo mieltymys kaikesta päätellen ollut yksipuolista! Que la vie est belle!

Toisilla herkkupaloilla tarkoitan emäntämme ja keittiömestariimme loihittamaa iltapalaa à la Casanova. Arvattavaksi sillä hetkellä jäi, olisiko aterialla sen nauttijoihin casanovamaisia jälkivaikutuksia! Haastatteluluontoisen esityksen veti vahvalla rutiinillaan **Veikko Sonninen** kaivaen esiin herkkuisimmat otokset tuoreesta teoksesta. Herkkupaloihin kuului myöskin illan musiikkiesitys, jossa Konservatorion kaksi etevää oppilasta Ilona Jokinen säestäjänään **Kalle Toivio** herkistivät meidät sopivaan tunnelmaan.

Aikakausi 1700-luvun loppupuolella oli Euroopassa ilmeisen vapaamielistä aikaa. Sodat eivät olleet tainnuttaneet elämän moninaisia kuvioita. Kylpylät ja sanatoriot elivät kulta-aikaa Euroopan eri puolilla. Liikkeellä oli hyvin toimeen tu-

Professori Eero Saarenheimon joutui kirjaillassa 2. lokakuuta tiukkaan tenttiin Casanovan ja Sprengtportenin naisseikkailuista.

levaa väkeä upseereista aatelisiin ja ammattinharjoittajiin. Myös suoma-

malaisten edustus tässä joukossa oli ajan henkeen kuuluen merkittävä. Suomalaisen **Sprengtportenin** ja venetsialaisen **Casanovan** tiet yhtenevät kolmeksi vuodeksi tässä karusellissa.

Eero Saarenheimon uusimman teoksen sisältämä tietomäärä on kerrassaan kunnioitusta herättävä – mutta kirjassa kiitetyvätkin tekijänsä 40 vuoden tutkimusten tulokset. Yksinomaan henkilörekisteri, pois luettuina satunnaiset kylpylävieraat ja hallitsijat, käsittää satakunta nimeä. Myös erityisen kiintoisia ovat Casanovan ja Sprengtportenin toisilleen lähettämät kirjeet, joita niitäkin löytyy parikymmentä kappaletta.

Koska Casanova oli casanova, oli tämän kirjailian vauhdittaman keskustelun aihepiirikin etupäässä juuri tuo kirjan molempien päähenkilöiden luontainen sopeutuminen Euroopan hovien kuin myös toisessa ääripäässä maallikkokoukottarien maailmaan hyvine ja huonoine puolineen. Turhan nirsoja eivät herrat olleet. Tässä yhteydessä sopiikin ottaa esiin

kävivät klubilla!

loppuosa Casanovan erästä lausahduksesta jossa hän vertaa naisia kirjojen nimilehtiin:.... ”ne, jotka ovat lukeneet paljon kirjoja, vaikka hyvin huonojakin, ovat kiinnostuneet uusista. Samoin mies, joka on rakastanut monia kauniita naisia, voi lopulta kiinnostua rumista, kunhan he vain ovat uusia.”

Tässä yhteydessä ei liene tarpeellista kajota yli 300-sivuisen teoksen monipuolisiin saloihin, mukaan lukien oivalliset aikakauden kuvaukset Euroopan sydämessä. Nehän aukeavat itse kullekin lukemalla tämän upean teoksen.

Kauko Lehti

Sprengtporten - suomalaisen upseerikoulutuksen luoja

■ ■ Eversti Yrjö Maunu Sprengtporten joutui 1770-luvulla Ruotsin kuninkaan epäsuosiioon, minkä johdosta hänet komennettiin mahdollisimman kauas vallan keskipisteestä eli Tukholmasta. Sprengtporten kirjoitti eräässä yksityiskirjeessään tulleen kaivamaan omaa hautaansa, kun hän aloitti Savon Rykmentin komentajana 1775. Sivuraiteelle ajettu toimen mies pani kaiken tarmonsa joukko-osastonsa ja sen henkilöstön koulutuksen kehittämiseen. Valtion kitsastellessa Sprengtportenin ideoiden ja visioiden rahoittamisessa hän maksoi huomattavia summia omista varoistaan, minkä tuloksena hän oli ennen pitkää vararikon partaalla.

Ennen myrskyisiä eroa armeijasta Tukholmaan saapui 20.3.1779 päivätty kirje, jossa hän esitti upseereita koulutavan sotakoulun perustamista Ranta-

salmelle. Ajatus oli ennen kuulumaton; siihen saakka upseeriksi päätyi lähinnä viran ostamalla ja joka tapauksessa ilman muodollista sivistystä tai koulutusta. Haapaniemen kadettikoulu Kirjeen tuloksena Haapaniemeen perustettiin kadettikoulu. Sen perinteet jatkuvat katkeamattomana henkisenä ketjuna Haminassa sijainneen Suomen Kadettikoulun kautta nykyiseen Maanpuolustuskorkeakouluun kuuluvaan Kadettikouluun saakka.

Sprengtportenin kadettikoulu-ajatuksen raikkautta kuvaa se, että Suomessa on Euroopan toiseksi pisimmät perinteet maavoimien Kadettikoulujen joukossa. Yrjö Maunun Sprengtporten onkin upseerien keskuudessa ensisijaisesti tunnettu ja tunnustettu suomalaisen upseerikoulutuksen luoja.

Timo Liene

Kauppakamarijohtaja Heikki J. Perälä lounasvierana:

HELSINGIN SEUDUN ONGELMAT

Helsingin seudun kauppakamarin toimitusjohtaja Heikki J. Perälä selvitteli pääkaupunkiseudun kilpailukykyäkymiä Klubin kuukausilounaalla 12. syyskuuta ja innosti kuulijansa, joista monet olivat odottaneet itseään ylipormestari Jussi Pajusta lounasvieraaksi. Hän oli kuitenkin estynyt, emmekä me kuulijat Heikkiinkään pettyneet – saammepahan toivoa Pajusta vieraaksi toiste.

■ ■ Perälä luetteli pääkaupunkiseudun eli Helsingin metropolialueen pahimmiksi kilpailukyvyyn esteiksi pahenevan työvoimapulan, mikä johtuu muun muassa asuntotuotannon riittämättömyydestä ja koulutuksen vääristymästä sekä liikennepulmista. Hän tarkasteli tilannetta erityisesti yritysten näkökulmasta.

Pääkaupunkiseudun kilpailunäkymät näyttävät olevan hyvin Perälän hanskassa. Lounasisäntä **Olli Alhon** mukaan Perälä on ollut ja on varsinainen yhteiskunnallinen työmyyrä: ministerien erityisavustaja, Veronmaksajien toimitusjohtaja, puolueensa kokoomuksen ministeriryhmän ja talouspoliittisen toimikunnan sihteeri ja puheenjohtaja sekä useiden hallinto-neuvostojen ja hallitusten jäsen.

Nyt Perälä johtaa Helsingin seudun kauppakamaria – seudun, jonka metropolialueeseen kuuluu 14 kuntaa ja jossa asuu neljännes maan väestöstä ja jossa maan työpaikoista on 29 prosenttia.

Alueen tuotanto on kolmannes maan kansantuotteesta.

Perälän mukaan metropolialueen menestyksen myötä ratkeaa koko kansallinen menestystarina. Kilpailussa meidän pitäisi pärjätä Euroopan muiden metropolien kanssa, sillä erään brittiennusteen mukaan Helsingin metropolialueen kasvuksi odotetaan lähivuosina 3,5 prosenttia.

Työvoima ja liikenne tärkeitä yrityksille

Ankarin haaste Helsingin seudun yrityksille on työvoima. Perälän mukaan 800 000 asukkaan väestömäärässä huoltosuhde heikkenee ja vanhusväestö lisääntyy. Työvoiman tarjonnan kasvu riippuu taas muuttoliikkeestä, jota puolestaan asuntotuotannon hidastuminen vaimentaa.

”Nyt tarvittaisiin 13 000 asunnon vuotuista lisäystä erityisesti Helsingin kaupungissa, jossa tonttivarannot ovat ehtymässä. Rakentajille myydään nykyään pelkkää ’ei oota’, kun asuntotuotanto yltää vain noin 10 000:een”, Perälä sanoi.

Kun työvoiman tarjonta siis supistuu ikärakenteen kehityksen takia, asuntotuotanto on kilpailussa primääritekijä. Perimmältään pitäisi kuitenkin pystyä lisäämään työperäistä maahanmuuttoa.

TYÖVOIMASSA JA LIIKENTEESSÄ

Lähialueillakin työllistytään hyvin

Mutta sekin on ongelma, sillä lähialueilla – Venäjällä ja Baltiassa – työllisyyden kehitys on jo hyvällä mallilla. Perälä muistutti, että talouden kasvu on siellä nyt voimakasta.

Senpä vuoksi Helsingin kaupunki katseleekin parhaillaan rajojaan sillä silmällä, josko esimerkiksi idän suunnalta (Sipoo?) löytyisi nopeastikin maata asuntotuotannon elvyttämiseksi. Elinkeinoelämän näkökulmasta se olisi Perälän mukaan ihan välttämätöntä.

Työvoiman saannissa on asuntojen heikon tarjonnan lisäksi toinenkin ongelma: puute osaavasta työvoimasta. Toisen asteen ammatillinen koulutus ei Helsingin seudulla houkuttele.

Suuri pula tulee ammattityövoimasta

Metropolialueella 70 prosenttia nuorista aloittaa tällä hetkellä korkeamman asteen opinnot. Reilut 10 prosenttia ei aloita peruskoulun jälkeen mitään opintoja. Ammattityövoimasta tulee siis suuri pula.

Suurten ikäluokkien eläköitymisen myötä ammattiväestä poistuu työelämästä niin suuri osa, että nuoret eivät pysty sitä korvaamaan.

”Ammatillisen koulutuksen houkuttelevuutta pitäisi pystyä voimakkaasti

lisäämään ja kehittämään koulutuksen ammattilähtöisyyttä. Kohteena olisi tuo 10 prosentin joukko nuoria, jotka ovat vaarassa syrjäytyä”, Perälä korosti.

Korkeakoulutus ei meillä Helsingin seudulla ole Perälän mukaan huoletuttavassa jamassa. Silti kansainvälistä huippuyliopistoa kaivataan edelleen Suomessa!

Markkinat ehkä OK, liikenne tökkii

Euroopan nopeimmin kasvavat markkinat ovat meitä hyvin lähellä. Perälä viittasi tietenkin Venäjään ja Baltiaan.

”Ellemme osaa käyttää tätä logistista etua hyväksemme, olemme täällä Helsingin seudulla hölmöjä”, Perälä heitti. Hän perusteli väitettään Venäjän talouden ja ostovoiman kasvulla:

”Venäjän talouden kasvu on kuuden prosentin luokkaa, ja ostovoima lisääntyy Luoteis-Venäjällä 15 prosentin vuosivauhtia. Suomalaisyritysten perinteisellä toiminta-alueilla tarjonta kasvaa 20 prosentin vuosivauhtia!”

Siitä riittää Perälän mielestä pieni siivu meillekin ja erityisesti Helsingin metropolialueelle.

Metropolialueen logistinen ketju sentään kehittyy Perälän mukaan tällä hetkellä hyvin: Vuosaaren satama valmistuu, lentoasema kehittyy, maantieyhteyksistä mm. E 18-tie rakentuu ja Lahden oikora-

ta on käytössä jne.

Mutta! Helsingin seudulla on suuri sisäisen liikenteen ongelma ja se vain pahenee: poikittaisliikenne kasvaa 10 prosenttia vuodessa. Hakamaentien linjaa on alettu rakentaa, ja Kehä I:stä parannetaan, mutta Kehä III on vielä tökkivä ongelma. Se pahenee vuonna 2008, kun Vuosaaren satama tulee käyttöön.

Muita liikennekysymyksiä ovat Helsingin oma raideliikenne, Länsimetro, Vantaan kehärata (entinen Marja-rata). Ne olisi Perälän mukaan toteutettava nopeasti.

Päätöksenteko tuskaisen hidasta

Kaiken kaikkiaan alueen suurin ongelma on Perälän mielestä hidas päättäminen. Kymmeniä vuosia pitkät aikajänteet ovat liian tuskaisia elinkeinoelämän tarpeita ajatellen.

Yhteinen päätöksenteko ja yhteistyökyky ovat ongelmallisia ja syynä aikaluun.

Perälä arveli, että perimmäinen syy on kuitenkin siinä, että metropolialue kuuluu kahteen vaalipiiriin. Yhteistä etua ei synny, kun seudun kunnista yksi on oma vaalipiirinsä ja muut 13 omassa vaalipiirissään eduskuntavaaleissa.

Kohottavaksi lopuksi kiiteltä lounasvieras totesi, että on kuitenkin hyvä, kun on olemassa Helsingin Suomalainen Klubi, jossa voi tavata ihmisiä ja ratkoa heidän kanssaan näitäkin ongelmia. ■

Pekka Kostamo

Kenraali Jaakko Valtanen

MIINANRAIV

Miinanraivauksen huippuvuodesta tulee kuluneeksi 60 vuotta – kuten niin monesta sotiemme jälkeisistä tapahtumista. Klubin jäsenenäkin on alan pioneereja, muun muassa kenraali Jaakko Valtanen, joka on vielä hyvissä ruumiin ja sielun voimissa.

■ ■ Tapasin Klubilla hänet ja toisen pioneerin **Erik Erwesin** aamukahvilla eräänä loskaisena lokakuun aamuna. Klubi oli vielä hiljainen, mutta herrojen kanssa jutellessa historia humisi dramaattisesti ympärillä!

Yli 80-vuotias Erwes on myös reipas mies. Hän on kirjoittanut kirjan 1940-luvun miinanraivauksesta Suomenlahdel-

AUKSEN PIONEEREJA

la. Se on varusmiehenä omakohtaisesti koettua historiaa nuorukaisista, jotka henkensä kaupalla puhdistivat Suomenlahtea miinoista Ahvenanmereltä Viipurinlahdelle. Kirjan nimi on ylevästi Me raivasimme Suomenlahden.

Kadettikurssi harjoitteli jäällä

Jaakko Valtanen aloitti upseerinuransa Merisotakoulun kadettikurssilla syksyllä 1944. Talvella 1946 perustettiin raivauskurssi, joka harjoitteli jäällä Suomenlinnan edustalla hevosvetoisesti. Keväällä sitten päästiin oikeisiin hommiin Hankoon.

Valtasesta tuli raivaajan päällikkö pie-

nimmälle Hinaajaraivaaja 3:lle, joka ei kuitenkaan selvinnyt merenkäynnissä ja siirrettiin poijuveneosaston johtoalukseksi. Tuolloiset ”raivaajat” olivat sisävesiltä siirrettyjä hinaajia, ja suurin piirtein samaa tasoa oli Valtasen seuraavakin raivaaja, Saimaalta kotoisin oleva siipiratasalus Toimi.

”Oikeita raivaajiahan meillä ollutkaan, vaan kaikki laivaston alukset muutettiin jotenkuten raivauskelpoisiksi muunlaisesta käytöstä otettujen alusten rinnalle. Nuorille upseereille työ oli jännittävää ja mielenkiintoista: koulutusta ei liiemmin ollut, vaan työ oli tositoimintaa merimiehinä”, Valtanen kertoo. Hän oli silloin luutnantti.

Miinanraivaajaveteraanit Jaakko Valtanen (kesk.) ja Helsingin miinanraivaajakillan puheenjohtaja Erik Erwes (oik.) Pekka Kostamon haastateltavana 40-luvun Suomen suuresta urakasta Suomenlahdella.

Paperitöitä ja halkojen lastausta

Satamassa tehtiin tietenkin myös töitä: miehistö lastasi halkoja aluksiin ja päälliköt täyttivät papereita. Kaikesta piti raportoida. Raivaaja Toimissa miehistöä oli 1+1+6—8 varusmiestä. Päälylystään kuului päällikön lisäksi konemestari.

”Äkseeraukseen ei jäänyt aikaa. Oltiin kavereita, ja miehistö tuli laivalle matruuseina alokaskoulutuksen jälkeen. Sotilaallista järjestystä pidettiin toki yllä: punkat, kuri ja käytös olivat tarkkailtavina,” Valtanen muistelee.

Kurinpito ei tosin ollut aina helppoa, koska pojilla oli aika hyvät päivä- ja raivausrahat. Monesti miehistöaines

oli Valtasen mukaan myös juuretonta ja holtitonta sodanjälkeisissä muutenkin ankeissa oloissa.

Harvinaislaatuinen elämäkokemus

Elämäkokemuksena raivausaika oli sotilaalle harvinaislaatuinen. Niin Valtanen kuin Erweskin myöntävät, että raivaajat kävivät rauhan solmimisen jälkeen edelleen sotaa vedenalaista näkymätöntä ja teknistä vihollista vastaan.

Kuitenkin motivaatio oli korkealla, ja tunnettiin oltavan ”isänmaan asialla”!

Valtasen raivausurakka kesti kaksi purjehduskautta 1946—1947. Talvet sujuivat koulutustehtävissä.

Valtasen 5. raivausosastossa ei sattunut onnettomuuksia. Pintaan saadut miinat ammuttiin konetykillä. Kun miina räjähti, raivaus keskeytettiin ja pintaan nousseet kalat noukittiin talteen. Hyvä ravinnonlisä sekin!

Säänormit olivat toki olemassa, mutta usein merellä oltiin henki kurkussa. Aluksethan eivät olleet parhaasta päästä merikelpoisia.

Raivausosastossa 300—500 miestä

Raivausosasto 5 oli perustettu Hangon rannikkopatteristosta. Siihen kuului kolme laivuetta, joissa oli kussakin 15—20 alusta eli yhteensä 50—60 alusta. Osaston miesvahvuus oli 300—500.

Hinaajaraivaajien lisäksi osastoon kuului muutamia kymmeniä poijuveneita, jotka olivat varusmiesten hoidossa

olevia kalastajaveneitä, fiskareita.

Kimmokkeena raivaustöihin ja ”jatkosodan jatkosotaan” lähteneille olivat normaalit päivärahat, vaararaha ja tuhoituista miinoista yhteiseen kassaan maksettu ”tapporaha”.

Miinanraivaajien yhteishenki elää

Raivaajien yhteishenki syntyi jo raivaustyön aikana. Se jatkuu vieläkin elossa olevien noin 600 veteraanin keskuudessa ja Miinanraivaajien Killassa.

Raivaajaveteraanit ovat saaneet mitalin, joka arvostetaan sodan aikaisten merkkien tasolle. He ovat päässeet myös veteraanikuntoutuksen piiriin ja saavat rintamalisää. ■

Pekka Kostamo

Miinanraivauksen huippuvuodesta 60 vuotta

Itämereen laskettiin toisessa maailmansodassa lähes 70 000 miinaa. Vuosina 1945 – 1950 suomalaisten 200 aluksen ja 2 000 miehen raivausosastot raivasivat lähes 10 000 miinaa ja raivausestettä.

■ ■ Raivaustoiminnan huippuvuodesta on tänä Klubin 130-vuotisjuhlavuonna kulunut 60 vuotta, ja Klubilehti haluaa tällä kirjoituksella kunnioittaa raivaajaveteraanien työtä. Heistä yksi on klubiveli ja Puolustusvoimain entinen komentaja, kenraali Jaakko Valtanen. Raivaajien ”rauhantöissä” kaatui 28 miestä ja 35 vammautui.

Kronstadtissa vuonna 1944 lokakuussa käydyissä neuvotteluissa meriliikenteen turvaamiseksi vaadittiin Suomelta erityisen raivausosaston perustamista samalla, kun laivaston tuli siirtyä rauhanajan kokoonpanoon.

Vaikka vaatimuksen täyttäminen kohtasi lähes ylipääsemättömiä vaikeuksia, suomalaiset raivasivat vaikeissa olosuhteissa 585 miinaa, ja Neuvostoliitto saattoi siirtää sukellusveneitään operoimaan Itämerelle Saksaa vastaan.

Valvontakomissio tiukensi koko ajan vaatimuksiaan, mutta raivaus saatiin kuitenkin vaikeuksista huolimatta sujumaan kohtuullisesti. Alussa miinanraivaus edisti Neuvostoliiton sotatoimia Saksaa vastaan ja sen merenkulkua.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Valveesta tulikin pankinjohtaja!

■ ■ Herrojen kanssa kannattaa istua kabineteissa, vaikkapa Suomalaisella Klubilla. Saa kuulla, miten esimerkiksi merivoimien komentajasta kenraaliluutnantti Väinö Valveesta tuli pankinjohtaja.

Kun **Jaakko Valtanen** ja **Erik Erwes** muistelevat entistä komentajaansa, laivaston ja rannikkotyöstön johtajaa vuosina 1939—1944 ja sittemmin puolustusministeriä 1944—1945, ei voi kuin päivitellä maan johtajien silloisia kohtaloita.

Valve oli kuvitellut, että hänestä tulee lyhyen ministerikauden jälkeen itsestään selvästi puolustusvoimain komentaja. Mutta niin ei käynytäkään, vaan virkaan nimitettiin kenraali **Aarne Sihvo** vuonna 1946. Valve erosi.

Saarijärveltä Pitäjänmäelle

No, Valve ei kuitenkaan nujertunut, vaan päätti aloittaa uuden elämän siviilissä pankinjohtajana. Hän marssi KOP:n Virkkusen luo ja ilmoitti aikeensa. Tuttu ”hyvä veli” **Virkkunen** ei suoralta kädeltä torjunut Valveeta, vaan lupasi ”katsoa jotain sopivaa”.

Ilmeni, että ainoa vapaa pankinjohtajan paikka olisi Saarijärvellä. Se kelpasi Valveelle ja hän toimi siellä useita vuosia menestyksekkäästi.

Valve sai sittemmin siirron lähemmäksi KOP:n pääkonttoria ja ystäviään eli Helsingin Pitäjänmäen konttoriin. Jääkäri veteraani Valveen sanotaan olleen ihan hyvä pankinjohtaja.

Marja Lehtiranta-Räty

Ennusteiden mukaan joka neljännesstä avioparista toinen elää yli 91-vuotiaaksi. Monilta meistä on jäänyt huomaamatta, että elinaikaa voi hyvinkin olla jäljellä kymmeniä vuosia. Sijoituksena 10 000 euron potti 20 vuoden kuluttua korkomarkkinoiden kolmen prosentin vuotuisella tuotolla on noin 18 000 euroa ja osakemarkkinoiden keskimääräisellä kahdeksan prosentin tuotolla noin 46 000 euroa. Pienikin summa kannattaa sijoittaa, ja tuotolla on väliä!

■ ■ Sijoittamiseen liittyviä asioita ja tuoton merkitystä mietitään tällä hetkellä luultavasti joka viidennessä kotitaloudessa. Tätäkin harvemmassa kodissa pohditaan perheoikeuden vaikutuksia, vaikka lainsäädännön kummallisuuksien kautta puolet suvun omaisuudesta saattaakin lipsahtaa vieraisiin käsiin.

Avoliittoja ei Suomen lainsäädäntö sellaisenaan tunne. Kun kumppaneiden kotina toimivan asunnon tai osan siitä omistaa ensiksi kuollut osapuoli, ei jälkeenjäävälle jää lain nojalla minkäänlaista oikeutta kuolleelle kuuluneeseen omaisuuteen, vaikka näillä olisi yhteisiä lapsiakin.

Avoliitossa testamentti

Avoliittolaisten on aina tehtävä testamentti, mikäli jälkeen jäävän elämän perusteita halutaan turvata. Muuten avo-

Talouspolitiikan ilta 12. lokakuuta:

Varottava sudenkuoppia varallisuuden hoidossa

leskeksi jääneellä voi olla häätö edessä.

Avioliitoissa melko yleinen luulo on, että puolisoiden omaisuus on yhteistä. Lainsäädäntö on kuitenkin yksiselitteinen, ja kumpikin puoliso omistaa avioliitonsa ajan vain sen omaisuuden, joka on omiin nimiin kirjattu. Kumpikin voi yksin ilman puolison suostumusta avioliiton aikana myydä ja lahjoittaa omistamaansa omaisuutta.

Aviopuolisoiden koti suojattu

Puolisoiden koti on kuitenkin erikseen suojattu niin, että sen myyntiin tarvitaan kummankin puolison suostumus ja avioleskellä on oikeus jäädä puolisonsa kuoleman jälkeen asumaan yhteiseen kotiin, vaikkei testamenttia olisikaan ja vaikka asunto olisi ollut kuolleen omistuksessa.

Avio-oikeus syntyy avioliiton solmimishetkellä ”ilman mitään papereita”. Avioliiton aikana sillä ei ole merkitystä. Avioliiton päättyessä avio-oikeuden merkitys voi olla järkevä. Se koskee kaikkea puolisoiden avioliiton päättymishetkellä omistamaa omaisuutta -- myös perintöjä.

Jokainen avioliitto päättyy. Vaihtoehtoina ovat vain ero tai toisen kuolema. Avioliittolaki on kirjoitettu viime vuosien alkupuolella ja sen aikaisiin olosuhteisiin sopivaksi.

Nyt jokaisen kannattaa tarkkaan omalta kohdaltaan miettiä, mitä avio-

oikeus oman perheen varallisuudelle voi merkitä. Jos toisen vanhemman kuoltua omaisuutta perinyt lapsi eroaa puolisoistaan, menee pääsäännön mukaan myös peritty omaisuus jaettavaksi. Perittyä omaisuutta voi siis hyvinkin siirtyä väyven tai miniän omistukseen jopa siinä vaiheessa, kun leski vielä elää ja haluaisi pitää pesän jakamattomana.

Mitä pitäisi tehdä, jottei perittyä omaisuutta kulkeutuisi vieraisiin sukuihin väyven ja miniöiden kautta?

Aviopuolisot voivat avioehtosopimuksessaan keskenään määrätä, ettei kummallakaan ole avio-oikeutta toistensa omistamaan omaisuuteen tai ainakaan perittyyn omaisuuteen. Usein avio-ehto jää ”häveliäisyssyistä” tekemättä. Meistä jokainen voi määrätä omalla testamentillaan, ettei perillisten puolisoilla ole avio-oikeutta perittyyn omaisuuteen.

Vastaavan määräyksen voi antaa lahjakirjassa lahjaksi annettavasta omaisuudesta ja sijoitusvakuutuksen ehtoihin liitettävällä määräyksellä vakuutuskorvauksena siirtävistä varoista.

Jokaisella perintöä jälkeensä jättävällä on oltava testamentti, mikäli haluaa estää omaisuuden siirtymisen avioliittojen kautta vieraisiin sukuihin. On väärää ajattelua luottaa siihen, että tulee hyvin toimeen lasten ja heidän puolisoitensa kanssa. Meistä kukaan ei voi tietää, ketkä henkilöt ovat neuvottelukumppaneit-

na siinä vaiheessa, kun puoliso on pois rinnalta. Mm. yllättävät kuolintapaukset tai avioerot voivat kovastikin muuttaa tilannetta.

Perintöverotus kuuma aihe

Perintöverotus tulee kevään vaaleissa olemaan kuuma keskusteluaihe. En jaksa uskoa, että perintöverotus poistuisi. Elän toivossa, että se kevenisi.

Tällä hetkellä verovapaasti voi siirtää kerran kolmessa vuodessa kenelle tahansa alle 3 400 euron summan. Tämän lisäksi voi yksi henkilö kerran kolmessa vuodessa saada lähiomaiseltaan rahavaroja 8 500 euroa, kunhan luovuttaja vain ensin sijoittaa varat omalla nimellään sijoitusvakuutukseen, josta ne erääntyvät saajalle.

Edelleen, mikäli kuolleella on sijoitusvakuutuksessa varoja, jokainen rintaperillinen, siis lapsi ja lapsenlapsi, voi saada perintöverosta vapaana 35 000 euroa. Leskelle voi verovapaana siirtyä sijoitusvakuutuksen kautta suuriakin summia.

Tulevasta perintö- ja lahjaverouudistuksesta huolimatta lienee jatkossakin niin, että kalleinta on jättää koko omaisuus yhdellä kertaa perinnöksi. Perintö- ja lahjaverolaki antaa runsaasti suunnittelumahdollisuuksia, kunhan ajoissa ryhtyy tuumasta toimeen. Testamentti voi olla myös erinomainen perintöverosuunnittelun väline. Testamentin tekeminen ei kokemuksen mukaan lyhennä elinikää – se kannattaa tehdä nyt heti. ■

*Marja Lehtiranta-Räty
Sijoitusjohtaja
Sampo Pankki*

David Pownallin ”Mestariluokka”:

Kaupunginteatteri

Neljä miestä näyttämöllä. Kaksi ryyppää kaiken aikaa. Kaksi pelkää henkensä edestä. Kullassina generalisimuksen olohuone Kremlissä. Vessa näkyvillä vasemmassa laidassa. Kesellä flyygeli. Aiheena säveltäminen.

■ ■ Tässä näyttämöasetelma englantilaisen **David Pownallin** Mestariluokassa, johon **Keijo Kulha** oli onnistunut varaamaan sata lippua klubilaisten ja klubittarien käyttöön 19. syyskuuta Helsingin Kaupunginteatterin suurelta näyttämöltä.

Päivämäärä on jäänyt muidenkin kuin historian harrastajien mieleen. Jatkosodan taistelut olivat päättyneet 4-5. 9. 1944. Moskovaan lähetetty valtuuskunta sai 18.9. tietää Neuvostoliiton vaatimukset, jotka oli hyväksyttävä tai hylättävä vuorokauden kuluessa. Valtuuskunta allekirjoitti ne 19.9.1944. Oli syntynyt Moskovan välirauhansopimus.

Näyttämöllä kauhun ilmapiiri

Nyt ohjaaja **Kurt Nuotio** oli tuonut toistamiseen näyttämölle ”kauhun ilmapiiriin” mustaksi komediaksi luonnehditussa, pienimuotoisessa näytelmässä, jossa **Lasse Pöysti** esitti **Josif Stalinia**, **Martti Suosalo** **Andrei Zdanovia**, **Esko Roine** **Sergei Prokofjevia** ja **Asko Sarkola** **Shostakovitshia**.

Nuotio kirjoittaa: ”On aivan varmaa,

näyttää diktaattorin oppimestarina

että saan tehdä työn Suomen parhaimpien ja osaavimpien näyttelijöiden kanssa. Heidän karismansa on huikeaa tasoa. Näiden herrojen yhteistyöstä tulee varsinainen tahtojen taistelu. Mestariluokka syntyy kaikilla mausteilla!”

Näin todella tapahtui. Generalissimus oli valtansa huipulla vuonna 1948. Sokaistunut, omiin nuoruuden muistoihinsa vajonnut hirmuhallitsija, joka oli unohtanut miljoonat sisäisen terrorismin uhrit sekä miljoonat ja miljoonat kaatuneet sotilaat. Tietyksi hän oli unohtanut myös talvi- ja jatkosodan.

Näytelmää katsoessa oli kuitenkin hyvä muistaa, että tuona samaisena vuonna allekirjoitettiin YYA-sopimus Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Vastapuolella oli silloin David Pownallin kuvailema näyttämöhahmo. Viralliset patsaat kaatuivat vuosikymmeniä myöhemmin.

Zdanov räyhäsi näyttämölläkin

Josif Stalin oli päättänyt opettaa maailmankuuluja säveltäjiä säveltämään oman makunsa mukaan. Ironiaa lisäsi myös se, että molemmat säveltäjät olivat tunnettuja pianisteja, jotka nyt istuivat Kremlissä flyygelin ääressä, Stalinin mestariluokassa.

Varsinaisena kovanaamana ja räyhäjänä esiintyi Andrei Zdanov, joka allekirjoitti aseleposopimuksen Suomen kanssa ja toimi valvontakomission puheenjohta-

jana. Stalinin rooliksi jäi muistella hempeästi pappisseminaarin aikoja. Jostakin sieltä hänen päähänsä oli jäänyt soimaan simppeleitä melodioita, jota hän nyt yritti taikoa sinfonikkojen päihin.

Heille tehtävä oli tietysti helppo. Mutta mahtoikohan Dmitri Shostakovitsh, jonka juhlavuotta parhaillaan vietetään, ajatella jo tuossakin tilanteessa iskevänsä vielä joskus noita suut ammoltaan hoilaavia (ks. kuva) hirmuisuuksia omien sävellystensä voimalla!

Pelko oli kouriintuntuva. Sergei Prokofjev juoksee välillä vessaan, kun pelkää ruokamyrkytystä. Zdanov juotaa säveltäjille väkisin viinaa ja potkaisee kävelykepin Prokofjevilta, niin että tämä kaatuu pitkin pituuttaan lattialle. Stalin torjuu apulaistaan, ettei säveltäjäparkoja saa kohdella huonosta. ”Hehän ovat niin herkkiä ihmisiä.”

Kun julkisuudessa on kuiskuteltu, ettei Lasse Pöystin ääni olisi kestänyt noin pitkää ja raskasta roolia, tuon tässä lopuksi esille oman näkemykseni asiasta. Kun otetaan huomioon, että Stalin ja Zdanov joivat kaiken aikaa vodkaa, oli Lasse Pöysti oivaltanut asian mestarillisesti. Hoilausvaiheessa ääntä riitti, kuten pitääkin. Se ei myöhemminkään kadonnut, vaan muuttui sameammaksi ja sammaltelevaksi. Jännevyyssä säilyi kuitenkin. ■

Weijo Pitkänen

KANTAPÖYTÄ

Aikaa tarvitaan

- Tulihan se syksy toivotuine sateineen.

- Kaikki, mitä ihminen toivoo, yleensä toteutuu. Usein kuitenkin vasta sitten, kun ei enää toivo.

- Maanviljelijät ehtivät saada viljansa korjatuiksi ennen sateita.

- Monet menettivät kuvuuden takia kolmanneksen vuodentulostaan.

- Yhtä paljon kuin uudet lentoemännät.

- Eivät kuitenkaan menneet lakkoon.

- Korret olivat paikoin niin lyhyitä, että kumarsivat puimurin edessä väärään suuntaan.

- Niin lyhyitä, että variksen piti jyviä nokkiessaan käydä polvilleen.

*

- Itänaapurimme isäntä piipahti Suomessa EU:n huippukokouksessa. Maksoi sitä ennen maansa vanhoja velkoja meille isäntämaalle. Ja sammutti metsäpalot.

- Oli kopsakampaa tulla, kun ei ollut velkaa. Olisi saanut samalla maksaa takaisin myös sotakorvaukset.

- ...ja palauttaa Karjalan.
- Tehän vaaditte mahdollisuuksien mukaan.

- Jäi sellainen mielikuva, että EU:n johtajat olivat puhuvinaan kovia energista, sananvapaudesta sekä ihmisoikeuksista ja Putin oli kuuntelevinaan, mutta mikään ei tainnut muuttua.

- Venäjän demokratia muuttuu hitaasti. Siihen tarvitaan aikaa.

- Niin sanoi Suomessa äsken vierailullaan kirjailija Edvard Radzinskikin, Venäjän kirjallisuuden nyky-Tshehov. Hän tosin jatkoi, että historiallinen hetki on vaarassa mennä ohi, kun sananvapaudessa on siirrytty "veren sensuuriin".

- Taisi tarkoittaa viime aikojen toimittajamurhia, Anna Politkovskajaakin.

- Hänenkin murhansa tutkimiseen taitaa kuluu aikaa. Jos ei löydy oikeita syyllisiä, saattavat löytyä sijaiset.

- Sijaisista tulee mieleen edesmenneen klubiveljemme, kenraali Paavo Junttilan vierailu Neuvostoliitossa. Kuinka sattuikaan, että käyntikohteissa korkein joh-

taja ei ollut aina paikalla, vaan isäntänä oli sijainen. Sitten oli vuorossa valtion suuri karjasovhoosi. Sen navetan katolla oli haikaran pesä, mutta haikaraa ei näkynyt. Silloin pesän vierelle lensi varis. Paavo Junntila tuumi lakoniseen tapaansa: "Taitaa olla haikaran sijainen".

- Vielä tuosta presidentti Putinin vierailusta. Oma presidenttimme otti hänet vastaan ja vei Lahteen. Minua kiinnostaa vierailun jatko protokollan näkökulmasta.

- Kuinka niin?

- Oliko Putin presidenttimme vai EU:n vieraana? Jos oli EU:n, eikö EU:n puheenjohtajan olisi pitänyt saatella hänet takaisin Seutulaan?

- Ilta-Sanomien kirjoittikin isolla otsikolla: Halonen varasti Putinin.

*

- Aikaa tarvittaneen Lappeenrannan Huhtiniemen joukkohautojenkin tutkimiseen.

- Etsivät jo syllisiä korkeimmalta taholta.

- Taisivat herrat Arponen ja Hietamies avata innois-

saan sellaisen Pandoran lippaan, etteivät arvanneet, mitä sieltä löytyy.

- Eikös ole hyvä, että totuus selvitetään. Ja löytyihän Pandoran ruukustakin kaiken kaameuden alta lopulta toivo.

- Totuudella on monet kasvot. Kansa kävi silloin taistelua elämästään. Rintamakarkuria, joka kieltäytyi palaamasta joukko-osastoonsa, pidettiin maansa ja aseveljiensä pettäjänä – varsinkin sellaista, joka sanoi syyksi, ettei halunnut taistella Neuvostoliittoa vastaan.

- Maanpetokseen syyllistyneillä oli kaikkialla lyhyt laki.

- Ehkä joskus paineiden alla liiankin lyhyt.

- Kaivavatkohan naapurin puolella hautoja auki? Stalinin jäljiltä niitä riittäisi.

- Lappeenrannan pojat voisivat mennä sinne tarjoamaan palveluksiaan.

Pöytäläinen

River Cloud tarjosi:

Klubilaisilla riemuristeily Tonavalla

Tusinan verran klubilaisia vaimoineen, matkanjärjestäpariskunta, pari ulkopuolista sekä allekirjoittanut eli 30 hengen seurue laskeutui kauniina lokakuisena lauantaiaamuna Budapestiin Unkarissa. Sieltä oli tarkoitus aloittaa viikon kestävä risteily Tonavan yläjuoksun suuntaan.

■ ■ Kuitenkin saimme pian tietää, että astuisimme alukseen vasta Slovakian Bratislavassa, sillä matalan veden vuoksi jokiristeilyalus *River Cloud* ei ollut päässyt Budapestiin. Risteilymatkailijoita kentällä odottanut bussi heitti meidät suoraan Gustav Eiffelin suunnittelemaan upeaan kauppahalliin, mistä monen käteen jäi ainakin hanhenmaksaa ja mausteita kotiin vietäviksi.

Aikaa jäi vielä pienelle tokajille ennen siirtymistä Budan puolelle pienelle kävelyretkelle ja lounaalle vanhassa kaupungissa.

Bratislavan tarjonta kelpaa kaikenmakuisille

Gellertin kukkulalta ihailimme näkymiä yli kaupungin Tonavan molemmiin puolin. Palasimme Pestiin ja surffailimme nähtävyydeltä toiselle ennen kolmen tunnin maantiematkaa Bratislavaan. Yömmä Budapestissa muuttui yöksi Bratislavassa, joka ainakin minulle sopi hyvin, sillä Unkarissa olin käynyt usein.

Slovakian, vaikkakin vain Bratislavan vanhan kaupungin viehättävä mutta kostean kulttuuripitoinen miljöö tarjoaa mm. musikaalisia nautintoja kaikenmakuisille korville.

Olimme pian laivaan kotiuduttuamme nauttineet muiden lisukkeiden lisäksi kapteenin loisteliaan tervetuliaisillallisen. Ja laivan gourmet-ravintolan upeista antimista saimme nauttia sitten päivittäin lähes katkeamatta seuraavan viikon ajan.

Matka jatkui seuraavan parin yön ajan Wieniin, mihin oli järjestetty tustumisia ja konsertteja. Kaupunki oli minulle osatuttu, joten retkeilin itsekseni shampanjalle ja tortulle Sacher Cafe'en, ja myöhemmin oli aika poiketa drinkille hotelli Bristolin nostalgiseen baariin.

Huruinen ja viileä Wien

Marraskuun 1. valkeni (siis!) huuruisena ja viileänä viehkeässä Kremsin pikkukaupungissa, johon tutustuin pitoreskeja takapihoja myöten.

Löysin vuonna 1424 perustetun viinitilan kellarin. Tilaa 25 vuotta isännöinyt syntyjään ruotsalainen kaveri ihastui kansallisuudestani niin, että lahjoitti pullon talon parasta viiniä minulle hyvästellesäni.

Laivalla odotti lounas, ja matkakin jatkui samantien kohti Melkiä, joka minulta ja muutamalta muulta iloiselta matkamieheltä jäi näkemättä, sillä kylmä päivä ei tainnut houkutella laivan tunnelmallisesta pianobaarista paikalliselle luostarivisiitille.

10/28/2008 16:04

*Klubin risteilijät ryhmäkuvassa
Budapestissa Gellert- vuorella*

Urkujen sijasta Baijerin olutta

Seuraavan päivän urkukonsertti Passa-
ussa, kolmen joen risteyskohdassa, oli
tuntemattomasta syystä peruttu, joten
jouduin vastikkeeksi tyytymään baijeri-
laiseen olueen.

Seurueen naiset olivat löytäneet la-
simuseon ohella tavaratalot. Risteily-
me päättyi taas matalan veden vuoksi
Vilshofeniin, mistä bussailimme Regens-
burgiin Baijerin sydämeen.

Thurn&Taxis-suvun linna ja historia,
goottilainen katedraali ja keskiaikainen
keskusta olivat kaikki vaikuttavia elämyk-
siä perusbaijerilaisen lounaan myötä.

Illalla jokialuksemme iloinen hollan-
tilaiskapteeni saksalaisvaimoineen tarjosi
läksiäisillallisen.

Loppu oli rutiinia, ja lähes erittäin
tyytyväiset matkailijat pääsivät seuraava-
na päivänä kotiin toipumaan. ■

Matti Ahjopalo

MUISTUTUS MATKAILUJAOSTOLTA!

Kuuban kiertomatalle 8.-19.3.07
mahtuu vielä. Matkatoimisto on pi-
dentänyt ilmoittautumisaikaa 20.12
asti, mikä on ehdoton takaraja.
Mitä pikemmin ilmoittaudut sitä
varmemmin olet mukana.

MATKAVEKKA/Eija Roos,
puh.020 120 4087

KLUBI VEI PORUKKAN

Tutustumassa koululaiva Helenaan...

Syyskuun ensimmäisenä päivänä mentiin koko henkilökunnan voimin toiminnanjohtaja **Jyrki Bernerin** komennossa tutustumaan komeasti Kuivasaareen ja Isosaareen.

■ ■ Retki alkoi kokoontumisella Katajanokan Kasinon laiturilla, jossa ensimmäinen tapahtuma oli tutustuminen koululaiva *Helenaan*. Sen jälkeen armeijan Uisko vei meidät muutaman vauhdikkaan käännöksen jälkeen Kuivasaareen, jossa meitä odotti **Anu Vuorinen**. Hän oli opaanamme molemmissa kohteissa.

Anun asiantuntevalla ja jämäkällä opas-

tuksella saarten historia sekä tykkiselostukset jäivät varmasti mieleen meille kaikille. Isosaaren koululla toiminnanjohtajamme kertoi itsestään ja toimintatavoistaan sekä visioistaan Klubin peräsimessä.

Isosaaren kerholla nautimme myös maittavan illallisen, ja "avecín" aikana ravintolatoimikunnan edustajana mukana ollut **Jori Keckman** johdatteli meidät kiintoisaan keskusteluun ajankohtaisista ravintolatoimiin liittyvistä asioista.

Saapuessamme takaisin Kasinon laiturille meitä odottivat Kovasen tila-autot, jotka suunnistivat kohti ravintola Fellow-

VENERETKELLE

...ja kiitokset kaikille....

sia Töölöoseen. Siellä nautimme pientä iltapalaa ja ohessa kajautimme onnitte-
lulaulun paikalla olleelle päiväsankaril-
le, Klubin ansioituneelle saksofonistille,
Risto Alaviuhkolalle.

Illan jatkuessa hyvän seuran ja mu-
siikin tahdissa osoittautui toiminnan-
johtajamme "pelkäämättömäksi myrsk-
kyjen mieheksi" menemällä estradille
ja näyttämällä esimerkkiä karaokelau-
lannan aalloilla.

Veneretki oli lämminhenkinen ja kai-
kin puolin onnistunut. Siitä jäi myös var-
masti hyvän mieli kaikille osallistuneille.

Anu Vuorinen kertoo saarten historiasta...

Kiitos Klubille, **Jyrki Bernerille** sekä
Riitta Malmbergille, henkilökunta ■

Jarmo Heinonen, Sina Siltanen

Musiikki-illassa**ELÄVÄÄ KUVAA JA**

Suomalaiselle klassiselle musiikille omistetussa Klubin musiikki-illassa 21. syyskuuta oli erityistä hohtoa, kun Yleisradion Tiina-Maija Lehtosen toimittamassa dokumentissa Suomalaiset sävelet vilahteli Klubin oman orkesterin tuttuja kasvoja.

Kuvateksti: Olli Alhon isännöimässä musiikki-illassa paneeliin osallistuivat säveltäjä Kalevi Aho (vas.) ja musiikkitalon tuore johtaja Helena Hiilivirta.

ELOISAA PUHETTA

■ ■ TV 1:ssä syksyn mittaan esitetyn 8-osaisen sarjan 5. osa oli omistettu 1920-luvun modernismille. Epäilemättä se avasi monia silmiä ja korviakin havaitsemaan, että Jean Sibeliuksen suuressa varjossa oli kehittynyt säveltäjäpolvi, jonka lahjat syyttä suotta jäivät monilta aikalaisilta oivaltamatta ja arvostamatta.

Vastikään itsenäistyneessä Suomessa oli kansallisromanttisen valtaviiran keskellä nuorehkojen säveltäjien piiri, joka loi musiikkiaan kansainvälisen modernismin hengessä: Pingoud, Melartin, Aarre Merikanto, Klami ja Raitio. Mutta kuten ohjelmassa kuullut Sibeliuksen 6. ja 7. Sinfonioiden katkelmat osoittivat, myös Sibelius itse oli omalla kansainvälisellä tavallaan modernisti.

Henkevä dialogi suomalaismusiikista

Klubi-ilta jatkui henkevällä dialogilla tulevan Musiikkitalon juuri tehtäväänsä valitun suunnittelujohtajan **Helena Hiilivirran** ja säveltäjä **Kalevi Ahon** välillä. Teemana oli suomalaisen klassisen musiikin kansainvälinen profiili.

Suuren yleisön tuntemien laulaja-suuruuksien ja kapellimestareiden menestyksen ohella kansainvälinen musiikkimaailma tuntee myös maamme parhaat orkesterit ja niiden ulkomaankiertueiden kautta lisääntyvästi Sibe-

liuksen ohella myös muita suomalaisia säveltäjiä.

Heitä ovat muiden muassa Magnus Lindberg, Einojuhani Rautavaara, Kaija Saariaho – ja tietysti tuotteliain ja ulkomaaisessa arvostuksessa jatkuvasti mainettaan kasvattava Kalevi Aho.

Helena Hiilivirran – Radion sinfoniaorkesterin pitkäaikaisen intendentin ja Yleisradion musiikkipäällikön – henkilökohtaiset kokemukset avasivat kiinnostavasti musiikkiviennin kenttää ja sen kovia ehtoja. Kalevi Ahon repliikit taas valaisivat säveltäjän suhdetta työhönsä, eri instrumenttien tarjoamiin mahdollisuuksiin ja teoksia esittäviin orkestereihin – Ahon tapauksessa erityisesti Lahden Sinfoniaan.

Kysymyksiäkin riitti historiasta nykyaikaan. Hyvin näyttää suomalaisella musiikilla edelleen menevän, mutta ei niin hyvin, etteikö menestyksen perustasta, musiikkikasvatuksesta ja –opetuksen alalla toimivista laitoksista ja orkestereista tulisi edelleen kantaa huolta. ■

Olli Alho

Klubin merkkihenkilöitä**T.R. VÄHÄKALLIO**

Arkkitehti, professori Väinö Vähäkallio oli Klubin aktiivinen jäsen, joka keskeisesti vaikutti nykyisen klubitalomme syntyyn. Hänelle on omistettu nimikkokabinetti, ei aiheetta. Arkkitehti Vähäkallion varjoon on julkisessa tietoisuudessa jäänyt hänen nuorempi veljensä insinööri T.R. (Toivo Reijo) Vähäkallio (1888 - 1962), hänen professori, kaiken lisäksi Klubin kunniajäsen. Klubi on nyt saanut sellänsä myös hänen muotokuvansa.

■ ■ Arkkitehdin työt jäävät näkyviin, sikäli kuin myöhempi aika ei niitä revi tai sota hävitä. "Pyramidi pysyy ja nähdään, mutta faarao unohdetaan", sanoo Uuno Kailas. Akkitechdin työtä näkymättömämmäksi jäävät yleensä hänen insinööri-veljensä työt, sillä tämän nimeä ei kuljeteta esittelyissä mukana.

Hietalahden käsityöläiskorttelissa lapsuutensa (Väinö Thomassonin, Väinö Tannerin pihakaverina) viettänyt T.R. suomensi veljensä jälkeen sukunimensä Vilanderin Vähäkallioksi. Hän tuli ylioppilaaksi 1907, valmistui diplomi-insinööriksi Poliilta 1913. T.R. Vähäkallio kiinnitettiin kohta valmistuttuaan valtion rautateille siltakonstruktioita suunnittelemaan. Siellä hän toimi eri tehtävissä, mm. siltarakennustoimiston esimiehenä ja jopa rautateiden apulaisjohtajana, vuodet 1914 - 25. 1920-luku olikin vilkkaan rakentamisen aikaa: rataa valmistui

1 100 kilometriä, kun edellisen vuosikymmenen aikana oli rakennettu 600 kilometriä. Kevään 1918 jäljiltä usea rautatie-silta oli korjattavassa kunnossa.

Vähäkallio siirtyi Teknilliseen korkeakouluun lehtoriksi 1925, huoneenrakennus-tekniikan professorina hän toimi 1945 - 54. Uuden maailmansodan edellä hänen kykyään tarvittiin myös toisaalla: Hän oli valtion lentokone-tehtaan ja sittemmin tykkitehtaan rakentamispäällikkönä. Työssä oli mukana ajan useita nimekkäitä arkkitehteja, muun muassa Aulis Blomstedt, Väinö Vähäkallio, Ragnar Ypyä ja Martta Martikainen (myöhemmin Ypyä). Härmälän tehdaskokonaisuus on myöhemmin arvioitu teollisuus-funktionalismin merkittäväksi näytteeksi. Aiempaa kokemusta tehdasrakennusten suunnittelusta T.R. Vähäkallio oli hankkinut muun muassa valtion kivääripanostehtaan toimikunnan puheenjohtajana 1920-luvulla. Opintomatkoja hän teki useisiin Euroopan maihin.

Kunnalliselämänsäkin Vähäkallio ehti osallistua. Hän oli Helsingin kaupungin yleisten töiden lautakunnan jäsen 1931 - 44, siis myös vaikeat sotavuodet. (Ne tarjosivat insi-nöörille ja arkkitehdille karmeata kokemusta lujuusopista, siitä, miten kivirakennukset sortuvat.)

Harrastuksikseen Vähäkallio on ilmoittanut metsästyksen ja kalastuksen. Varmaan hänellä oli niihin tilaisuus myös

Professori Toivo Vähäkallion muotokuvan lahjoitti Klubille Marjaana Hirvelä, jonka kotona varatuomari Matti Mäenpää oli muotokuvan nähnyt.

veljensä omistaman Kytäjän kartanon mailla. Klubin johtokunnan varajäsenenä Vähäkallio oli vuodet 1928 - 30 ja varsinaisena jäsenenä 1930 - 43. Kunniajäseneksi hänet kutsuttiin 1953.

*Lähteet: J.E. Salomaa, Helsingin Suomalainen Klubi 1876 - 1926, Otava 1926
Kuka kukin on 1954, Otava 1954*

Yrjö Larmola

Professori Vähäkallion muotokuva Klubille

■ ■ Klubilehden juhlanumerossa ollut kehoitus klubimuistojen hakukampanjasta tuotti kauniin tuloksen, kun varatuomari Matti Mäenpää muisti nähneensä jossakin Klubin kunniajäsenen, professori Toivo Reijo Vähäkallion muotokuvan. Paikkakin täsmentyi pian. Se oli puolustusvoimien tietotekniikan laitoksen atk-suunnittelupäällikkönä toimivan fil.maist. Marjaana Hirvelän koti. Nyt tämä muotokuva, jonka maalasi vuonna 1933 taitelija Kaapo Wirtanen, on saatu lahjoituksena Klubille. Maisteri Hirvelä oli todennut, että hänen isoisänsä muotokuvan oikea paikka on Helsingin Suomalaisen Klubin Vähäkallion kabinetissa, jonka arkkitehti Väinö Vähäkallion tyttären poika Jussi Aspiala oli vuonna 1998 kunnostanut. Näin Vähäkallion veljesten muotokuvat ovat nyt nähtävissä Klubilla.

Muotokuvan vastaanottivat 25.10.2006 Klubin puolesta johtokunnan jäsenet Elias Iirola ja Weijo Pitkänen, suurlähettiläs Antti Lassila ja toiminnanjohtaja Jyrki Berner.

Professori Toivo Reijo Vähäkallio (1888-1962) valmistui ylioppilaaksi Helsingin suomalaisesta reaalityseosta vuonna 1907. Suoritettuaan diplomi-insinöörin tutkinnon vuonna 1913 Teknillisessä Korkeakoulussa hän toimi useissa rautatiehallituksen konstruktivisen rataosaston tehtävissä sekä TKK:n graafillisen statiikan ja insinööritieteitten ensyklopedian lehtorinvirassa, kunnes tuli nimitetyksi vuonna 1945 huoneenrakennustekniikan professorinvirkaan.

Vuoden 1938 alusta lukien professori Vähäkallio toimi perushankintaohjelman rakennustöiden keskustoimikunnassa ja vuodesta 1940 puheenjohtajana erilaisissa sotatalousesikunnan asettamissa toimikunnissa ja komiteoissa.

Professori Vähäkallio toimi Suomalaisen Klubin johtokunnan varajäsenenä vuosina 1928-1930 ja johtokunnan jäsenenä vuosina 1930-1943. Kunniajäseneksi hänet kutsuttiin vuonna 1953. ■

Weijo Pitkänen

Viini-iltaa sävyttivät Napa Valleyn historia ja melkein suomalaiset viinit

Klubin salintäyteinen yleisö sai keua hyvinkin odotukset täyttäviä makunautintoja 5. lokakuuta Klubin viini-illassa. Nautintoja johdatteli tyylikkäästi ja asiantuntevasti klubi-veli Hannu Noschis. Oppitunnillaan hän vei viinivieraat maanmiehemme Gustaf Nybomin (1842--1902) hämmästyttävään henkilöhistoriaan.

■ ■ Helsingkiläisen poliisin poika valmistui kotikaupungissaan merikapteeniksi jo 19-vuotiaana ja sai kolmisen vuotta myöhemmin komennuksen luotsata muutama kauppa-alus silloin vielä Venäjän keisarikuntaan kuuluvan Alaskan vesille. Nuori mies jäi niille teilleen, sillä Alaskan turkiskaupan tarjoamat mahdollisuudet eivät jääneet Nybomilta huomaamatta.

Alueen tultua vuonna 1867 liitetyksi Yhdysvaltoihin Nybom siirtyi tekemään turkiskauppoja San Franciscoon. Kun siellä solmittu naimakauppakin osoittautui myös taloudellisesti edulliseksi, nimensä muuttaneesta Gustaf Niebaumista tuli muutamassa vuodessa äveriäs mies.

Liiketoiminnasta Napa Valley-brändi

Niebaumin pikku hiljaa kehittynyt kiinnostus viineihin muuttui varallisuuden kasvaessa liiketoimiksi ja hän osti vuonna 1879 Inglenookin viinitilan Napa Valleysta ja päätti saman tien ryhtyä tekemään "maailman parasta viiniä".

Puheet saivat katetta, kun Niebaumin viinit saivat Pariisin vuoden 1889 maailmannäyttelyssä hopeamitalin sekä diplomaan "yleisestä erinomaisuudesta ja puhtaudesta".

Erinäisten vaiheiden jälkeen vuonna 1995 elokuvaohjaaja Francis Coppolan omistukseen siirtyneen tilan viinit ovat nykyisin arvostetussa asemassa. Hannu Noschiksen Klubin viini-iltaan tuomat tuotteet osoittivat, että tavallisen kuluttajan ulottuvilla olevissa viineissä hinnan ja laadun suhde on kohdallaan.

Valkoviineistä tarjolla olivat 2004 Bianco Pinot Grigio (mukavasti hedelmäinen, raikas) sekä Coppolan Diamond-kokoelman kuuluva 2004 Gold Label Chardonnay (trooppisia ja tutumpiakin hedelmiä, antava, somasti mausteinen).

Punaviineistä 2003 Rosso Shirazissa aistittiin vaniljaa ja luumuakin ja mainiossa 2003 Black Label Claretissa (Diamond Collection) suklaata, anista ja kypsää marjoja. ■

Olli Alho

Otto Kuojärvi kalakuninkaaksi

SYYSKALASSA SIPOON

Kuvasta näkyy kuka on Klubin kalakuningas 2006. Otto Kuojärvi voitti tittelin kolmatta kertaa peräkkäin! Muut kilpailijat joutuivat tyytymään vähempään.

Kalastusretkemme 4. lokakuuta suuntautui viidettä kertaa Sipoon saaristoon klubiveljemme ja retkemme isännän Ensio Mäntylän kalavesille. Sateisen harmaan syyspäivän saattamana yksitoista innokasta heittokalastajaa siirtyi Karhusaaresta läheiseen Granöhön Ension mainioon kalastustukikohtaan.

■ ■ Käskynjaossa rantalaiturilla päätettiin, että perinteinen kalastuskilpailu tapahtuu maalta heittäen veneiden vähyydestä johtuen. Kolmen tunnin ahkeran uurastuksen jälkeen saatoimme rannassa todeta Ahdin olleen kitsaan, mutta saalista toki saatiin. Isot hauet kuitenkin lois-

tivat poissaolollaan. Kaloja kertyi silti yhteensä seitsemän haukea ja yksi ahven, ja suurin hauki painoi vähän päälle kilon.

Kuluvan vuoden Klubin kalakuninkaaksi julistettiin viimevuotinen kalakuningas Otto Kuojärvi viiden hauen saaliillaan. Otto teki klubin historiaa voittamalla tittelin kolmatta kertaa peräkkäin. Läheltä seuranneena kalakuninkaan saalaisuudeksi paljastuivat ainakin tarkka ja ammattitaitoinen heittotyöskentely sekä salaperäinen "pullonkorkki"-ottoviehe. Muita saamamiehiä olivat Laurilat ja Tulppala.

SAARISTOSSA

Lohisoppaa ja kalankäsittelyä

Isäntämme tarjoaman maittavan lohison jälkeen siirryimme kalastuspäivämme toiseen vaiheeseen, kalankäsittelykilpailuun. Neljällä edellisellä kalareissullamme olemme saaneet nauttia limnologi Kari Nybergin opastuksella maan parasta kalankäsittelyopetusta. Nyt oli siis aika testata opetuksen perillemeno kilpailun merkeissä, jossa tehtävänä oli fileoida ahven.

Arviointikriteereinä olivat lopputuloksen lisäksi työskentely sinänsä ja siihen käytetty aika.

Ennen kilpailua limnologi Mika Vinni havainnollisti ammattitaitoisesti, mitä osallistujilta edellytettiin kilpailutehtävässään. Pääosin kilpailijat selvisivät tehtävästään mallikkaasti ja ravintolatasoisia fileitä saatiin kotiin vietäviksi. Leikkimielisen kilpailun voitti Erkki Tulppala, joka paljasti menestymisensä salaisuuden: vain tekemällä oppii!

Lämpimät kiitokset, Ensio ja Mika, ikimuistoisesta ja opettavaisesta kalastuspäivästä kanssanne. Kiitokset myös työesteen vuoksi poissaolleelle limnologi Nybergille, joka valmisti herkullisen lohisoppamme. Lisäksi Klubi kiittää Kalatukku Erikssonia kalankäsittelykilpailuun lahjoitetuista erinomaisista ahvenista. ■

Teksti: Erkki Tulppala

Kuvat: Leif Eklöf

Klubin syyskokous valitsi sähköisesti

■ ■ Klubin syyskokouksessa 23. marraskuuta valittiin erovuoroisten Pertti Virkkusen, Matti Viljasen ja Leif Nordinin tilalle johtokuntaan Pertti Virkkunen toiseksi kolmivuotiskaudeksi sekä uusina jäseninä Jari Karpakka ja Pekka Rapila ensimmäiseksi kolmivuotiskaudeksi.

Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin vuodeksi 2007 Matti Packalén. Johtokunnassa jatkavat vuonna 2007 myös Olli Alho, Tuomas Koljonen, Elias Irola, Weiijo Pitkänen ja Leif Eklöf Helsingin Suomalaisen Klubin syyskokouksessa toteutettiin johtokunnan jäsenten valinta ensimmäistä kertaa sähköisillä äänestyspöytäillä. Normaalisti jopa kaksituntiseksi venynyt äänestyslasku tapahtui nyt tietotekniikkaa hyödyntäen yhdessä silmänräpäyksessä.

Äänestyslaitteiston oli Klubin käyttöön toimittanut klubiveli Jouni Päivölä. Hänen yrityksensä DevExit Oy (www.devexit.fi) myy ja vuokraa laitteita. Päätteet nopeuttavat äänestyksiä, mutta niitä voidaan käyttää myös koulutuksen tukena ja esimerkiksi luotaamaan henkilöstön työilmapiiriä.

Klubin OTJB juhlii ensi vuonna

ORKESTERIA SITOO KIINTYMYKS

JAZZ

"SYVÄN ETELÄN" JAZZIIN

Vaikka OTJB on pisimpään Suomesa toiminut jazzryhtye, sen sointi on edelleen tuoretta ja swengaavaa. Musiikki on peräisin ”syvästä etelästä”, ja orkesterin jäseniä sitoo toisiinsa kiintymys perinteiseen New Orleans Jazziin.

■ ■ Vuosien varrella orkesterin nuottivihko on laajentunut lähes 500-sivuiseksi. Soittotyylissä on silti säilytetty perinteisen yhteissoittotekniikan tunnusmerkit, jotka 20-luvun kuuluisat orkesterit aikoinaan synnyttivät.

Orkesteri on niisanotusti ”taittanut talvea” Klubin legendaarisilta ”Riitan päiviltä” lähtien vuodesta 1999. Tämänvuotinen tapahtuma oli siis järjestyksessä seitsemäs kerta, kun orkesterimme on huo-

lehtinut musiikista. Tilaisuus osoittautui jälleen kerran yleisömenestykseksi.

Jo ensi kerrasta syntyi traditio

Esiintyessämme ensi kertaa Klubilla klarinetistimme Tapani Renkonen piti dioilla kuvitetun esitelmän. Esitys sisälsi historii-kin jazzmusiikin alkulähteistä ja synnystä Amerikan syvässä etelässä.

Mielenkiinnolla esitelmää seurannut yleisö havahdutettiin sen jälkeen rytmikkäästi nykyhetken soitolla ja tanssiin kutsulla. Ilakointia ja positiivista tunnelmaa riittikin sitten koko illaksi.

Seurauksena tästä oli että silloinen Klubin toiminnanjohtaja Jouko Liusvaara kutsui ja tilasi orkesterin siltä seisomalta seuraavaksi vuodeksi soittamaan

JAZZ

samaiseen tapahtumaan.

Tästä muodostui vuosittain toistuva traditio, jota odottavat etukäteen niin yleisö kuin orkesterikin. Old Time Jazz Band on kokenut Riitan päivän-tapahtuman ja yleisönsä tavattoman lämminhenkisenä ja kodikkaana.

On ollut mieluisaa aina palata tähän "loppuun myytyyn" tilaisuuteen, jossa pöydät ja tuolit eivät aina ole tahtoneet riittää. Alunperinkin tanssittavaksi tarkoitettu traditionaalinen jazzmusiikki innosti niin nuoret kuin vanhatkin klubilaiset parketille tanssin pyörteisiin, joten liikunnastakin on täten voitu pitää hyvää huolta.

Maineikkaat vokalistit Bergström ja Mikkola

Old Time Jazz Bandin ohjelmisto koostuu monille tutuista klassisen jazzin sävellyksistä, joita maineikas vokalistimme Pirjo Bergström tyylikkäästi tulkitsee. Klubilaiset ovat myös kiinnittäneet huomiota uusiin sävellyksiin, jotka ovat kornetistimme Pertti Mustosen käsialaa vanhan jazzin henkeen.

Pirjo Bergströmin lisäksi vokalistinamme esiintyy myös Marle Mikkola, joten laulu ei lopu vaikka jommallakummalla laulajista sattuisi esteitä tai muita esiintymisiä.

Klubin jäseniä orkesterissamme ovat pasunisti Jouko Keskimäki sekä pianisti

Pekka Perjo. Orkesterimme kanssa on toki esiintynyt muitakin klubilaisia. Bassoissa on mm. vierailut Tuomas Kalliala ja klarinettia sekä sopraanosaksofonia suvereenisti hallitseva kaikille tuttu Antti Sarpila.

OTJB esiintyy vuosittain monenlaisissa tapahtumissa ja konserteissa. Helsingin Suomalaisen Klubin vuotuinen jazz- ja tanssi-ilta on orkesterille yksi odotetuimmista esiintymistilaisuuksista. Kun orkesteri ensi vuonna täyttää 50 vuotta, se toivottaa kaikki klubilaiset tervetulleiksi juhlakonserttiin, josta tiedotetaan lähemmin myöhemmin. ■

Pekka Perjo

MAANPUOLUSTUSHARRASTAJIEN RETKI LAPPEENRANTAAN JA SALPALINJALLE

Klubin maanpuolustusharrastajat tekivät retken Lappeenrantaan ja Salpalinjalle 22.-23.9.2006. Mukana oli 26 aktiivista klubilaista. Retken johti klubiveljemme everstiluutnantti Mikael Heinrichs. Lappeenrannassa ansiokkaan ohjelmamme oli tehnyt Lappeenrannan sotilasalueen päällikkö, everstiluutnantti Ismo Talka..

■ ■ Kyseessä oli jälleen Maanpuolustuskoulutus ry:n kohdennettu kurssi, joten mukana olleet saivat kaksi kertausharjoituspäivää! Tämä on tärkeää, koska Suomessa ovat ns. normaalit kertausharjoitukset "jäissä" pari vuotta PV:n rahapulan takia. MPKRY:n järjestelyistä jälleen parhaat kiitokset piiri-päällikkö, eversti **Risto Muurmanille**.

Salpa-aseman lisäksi tutustuimme monipuolisesti varuskuntaan, saimme hienon selvityksen Maasotakoulun toiminnasta. Yöpyminenkin järjestyi Maasotakoulun oppilasasuntolassa kahden hengen huoneissa. Maasotakoulu myös muonitti meidät. Perjantai-illan vietimme upseerikerholla (joka on myös yhteistyöklubimme Lappeenrannan Kerhon ko-

Klubilaiset potretissa lappeenrannan varuskunnassa.

koontumispaikka). Kerholla näimme videon Saimaan kanavasta ja sen historialta. Lauantaina teimme opastetun kiertojelun Lappeenrannassa ja kanavasululla. Iltapäivällä lounaan jälkeen ajoimme Virolahden kautta Haminaan ja tutustuimme lyhyesti RUK:n päärakennukseen ja RUK:n museoon.

Ylimääräisenä ohjelmanumerona näimme myös kuuluisan rekkajonon, joka tällä kertaa oli "vain" 20 kilometriä pitkä. Kuten yllä olevasta näkyy, ohjelmaa oli paljon ja osallistujat olivat tyytyväisiä retken antiin. Lisää kuvia ja koko retken ohjelma löytyy osoitteesta: www.klubi.fi/maanpuolustus/lpr/

Ensi huhtikuuksi on jälleen suunnitteilla maanpuolustusharrastajien retki. Seuraa Klubin sivuja ja tiedotteita. ■

*Retken adjutantti
res. majuri Leif Eklöf*

Eduskuntaudistus oli hurja loikka

Historian illassa pohdittiin myös puoluejärjestelmän hämmästyttävää pysyvyyttä Fennomaaniklubimme oli kauan lähellä valtiopäiviä, ja politiikan aallot löivät Klubilla korkeina. Eduskunnan satavuotispäivä on siten meille merkkitapahtuma, jota pohdittiin historian illassa 27. syyskuuta. Myös suomen puoluejärjestelmä täyttää sata vuotta.

■ ■ Paneelin osallistivat valt. tri **Tytti Isohookana-Asunmaa**, valt. tri **Mikko Majander**, prof. **Timo Soikkanen** ja dos. **Vesa Vares**. Puhetta johti **Jyrki Vesikansa**. Yleisö osallistui jälleen innolla keskusteluun.

Soikkanen heitti heti kylmää vettä juhlatunnelmaan: jos keisari ei lakia allekirjoittanut, se ei astunut voimaan. Moni suuri uudistus pysähtyikin Pietarissa Suomen itsenäistymiseen saakka. "Tämä oli myös vuoden 1918 tapahtumien syytä."

Tappio Japanin sodassa auttoi

Ilman Venäjän tappiota Japanille 1905 ei Suomessa olisi Soikkasen mukaan tapahtunut mitään. Kuohunta Venäjällä siirtyi Suomeen ja aiheutti kansalaisaktiivismin räjähdysten. Muut panelistit korostivat kuitenkin aiempaa pohjaa: yhdistysten syntyä, sortovuosien nostattamaa vastarintaa ja Suomen valtion muotoutumista.

Suomi loikkasi kerralla demokraattisuuden kärkeen koko maailmassa. Ruotsissakin yleiseen äänioikeuteen siirryttiin vasta 1919. Kaksikamarisuus säilyi siellä vuoteen 1975 saakka. SDP sai meillä enemmistön 1916, ja Oskari Tokoi oli 1917 maailman ensimmäinen sosialistinen pääministeri. "Oli patoutunut tarve irtaantua takapajuisuudesta", arvioi Majander.

Uskomattomana Soikkanen piti sitäkin, että aateli luopui itse valtaoikeuksistaan. Taustalla hän näki sortovuosien itsenäisyystaistelun, johon tarvittiin koko kansa. Majanderin mukaan tästä syystä eduskuntaudistukseen voitiin mennä yhtenäisenä. Tosin jo suurlakon aikana ammuskeltiin Hakaniemen torilla.

Kunnissa vanha valta

Kunnissa säilyi varallisuuteen perustunut vaalijärjestelmä. Mm. Paavo Lipponen on arvellut, että yleinen äänioikeus kunnissa olisi jopa estänyt kansalais sodan 1918.

Vareksen mukaan kunnissa oli 1917 paljon hankauksia. Työväki jopa piiritti valtuustoja vaatimuksia kiristäen. "Vaikea kuitenkin sanoa, olisiko yleinen äänioikeus kunnissa estänyt sisällissodan", Vares arveli. Myös Majander epäili tätä jossitte-lua. Sinänsä vaaliuudistuksesta päätettiin jo marraskuussa 1917.

Isohookana-Asunmaan mukaan maalaiskunnissa vastakohtat olivat 1917 lie-

uudistus

Syyskuun historian illassa kysyttiin vieläkö satavuotiaissa eduskunnassa ja puoluelaitoksessa riittää virtaa. vastaajina olivat Mikko Majander, Tytti Iso-Hookana Asunmaa, Timo Soikkanen ja Vesa Vares. Illan isäntä oli Jyrki Vesikansa (keskellä).

vempä kuin kaupungeissa, vaikka äänioikeus olikin vain maanomistajilla.

Eduskunnalla liikaa valtaa?

Keväällä 1918 valkoiset pohtivat, oliko eduskuntauudistuksessa edetty liian nopeasti. Vaadittiin toista, hillitsevää kamaria sivistyneistön ja intressiedustuksen pohjalta.

Etenkin J.R. Danielson-Kalmari, Lauri Ingman ja J.K. Paasikivi ampuivat kuitenkin ehdotukset epärealistisina alas. Sen sijaan haluttiin vahva hallitsija eduskunnan valtaa rajoittamaan. Soikkanen lisäsi, että 1918 lähes kaikki Euroopan maat olivat monarkioita.

Isohookana-Asunmaan mukaan maa-seudulla keskusteltiin kiihkeästi valtiomuodosta, mutta Santeri Alkion ja Kyösti Kallion Maalaisliitto pysyi tasavallassa. Presidentti sai sen sijaan suuren vallan. Isohookana-Asunmaa piti kuviota ristiriitaisena. Urho Kekkonen käytti oikeuksiinsa täysin hyväksi, mikä osaltaan johti perustuslain uudistamiseen vuonna 2000.

Keskustelu valtaoikeuksista jatkuu. Majanderin mukaan SDP:stä on tällöin tullut presidentinvallan vastustajasta sen tiukin puolustaja. Soikkasen mukaan vahva presidentti oli tarpeen ja onneksi Venäjän pienelle naapurille.

Majander muistutti työväenliikkeen vaatineen kesällä 1917 vahvaa eduskun-

tavaltaa. Valtalain kaataminen nähtiin "vastavallankumouksena". Työväenliikkeen jakaannuttua kommunistit katsoivat eduskunnan porvarillisen luokkavalan välineeksi sosiaalidemokraattien nähdessä sen sentään uudistusten väylänä. "Harjoittelu" eduskunnassa ennen itsenäistymistä auttoi säilyttämään sisäisen vakauden 1920- ja 1930-luvuilla.

Eduskunnan uudistamista on vaadittu myöhemminkin. Soikkasen mukaan on ehdotettu etenkin kansanedustajien määrän vähentämistä. 1930-luvulla vaadittiin myös talousneuvostoa eduskunnan rinnalle. Vesikansan mielestä nykyinen tulopoliittinen järjestelmä on saanut saman aseman.

Soikkasen mukaan hallitsijalle on perinteisesti kuulunut ulkopoliittinen valta, parlamentille veroista päättäminen. "Nykytilanne, kun tapellaan lautasista, ei ole hyvä".

Puoluejärjestelmä lähes ennallaan

Eduskuntauudistuksen yhteydessä muotoutui myös Suomen puoluejärjestelmä. Seitsemän puoluelinjaa on Soikkasen mukaan vanhaa. Kannatustasotkin ovat pysyneet lähes ennallaan. Neljä suurinta puoluetta olivat samoja jo itsenäisyyden alussa.

"Uskomattoman vahva puoluejärjestelmä on demokratian perusta. Sille ei edes Kekkonen voinut mitään. Jossakin

Venäjäällä on toisin". Puolueiden kannatus perustuu "äidinmaitoon".

Majanderin mukaan puoluejärjestelmän pysyvyys takasi demokratian säilymisen etenkin 1930-luvun alussa. Lapualaisuus synnytti vastavaikutuksena parlamentarismiin laajan ja vahvan tukemisen.

Pysyvyyden suurin ihme on Maalaisliitto-Keskustan säilyminen. Isohookana-Asunmaan mukaan Maalaisliitto perustettiin yleispuolueeksi, ei agraariliikkeeksi. Sellaiseksi se kehittyi, mutta Johannes Virolainen palautti Keskustan yleispuolueeksi. Puolueen organisaatio on pysynyt sata vuotta ennallaan, mutta puolueuskollisuus on nykyään vähentynyt. 1970-luvulla se esti kutistumisen pienpuolueeksi. Uudistuksessa auttoi tuolloin myös rinnakkaisjärjestöjen luominen.

Kokoomus ei Vareksen mukaan ole vanhasuomalaisten suora jatke, vaan 1918 mukaan liittyi aktivisteja ja nuor-suomalaisia. Kokoomuksen ongelmana on aina ollut heikko organisaatio. Porvarit eivät ole halunneet uhrautua puolueensa hyväksi. Suureksi Kokoomus loikkasi vasta, kun perinteiset puolueuskollisuudet alkoivat horjua.

SDP on Majanderin mukaan muuttanut luokkapuolueesta yleispuolueeksi. "Meidän leiri" on laventunut kattamaan koko kansan. Toisen maailmansodan jälkeen lähestyttiin kasvavaa keskiluokkaa, mikä vaikutti 1950-luvulla SDP:n hajaan-

tumiseen. 1960-luvun murroksessa SDP nousi sitten "valtiota kantavaksi" puolueeksi.

Kommunistien vahvaa kannatusta Suomessa hämmästeltiin ulkomailla. Majanderin mukaan "puoluevalintoja ei selitetä järjellä, vaan kulttuurisella kokemuksella", kuten "punikkiperinteellä".

Liberaalipuolueet eivät ole Suomessa menestyneet. Vares myötäili kuitenkin Vesikansaa siinä, että vihreät ovat osaksi ottaneet LKP:n ja sen edeltäjien paikan. Vihreissä on kuitenkin myös taistolaista perinnettä.

Historianiltoja kymmenen vuotta

Tähänastisella tyyllillä vedetyissä historianilloissa seuraa ainakin tauko. Lähes kymmenen vuoden kuluessa onkin ehditty käsitellä monta historian käännekohtaa parhaiden asiantuntijoiden avulla.

Iltojen vetäminen on ollut antoisaa. Kiitos aktiiviselle yleisölle -- yleensä keskustelu on jouduttu katkaisemaan.

Kaikella on kuitenkin mittansa ja rajansa. ■

Jyrki Vesikansa

John Nurmisen Säätiön kirjalahjoitus otettiin vastaan Klubilla

John Nurmisen Säätiön kirjalahjoituksen ottivat Klubin kirjastossa vastaan puheenjohtaja Matti Packalén ja kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Weiijo Pitkänen. Heidän välissään säätiön pääsihteeri Erik Båsk ja oikealla John Nurminen Oy:n toimitusjohtaja Juha Nurminen. Lahjoitukseen kuuluu 16 meriaiheista kirjaa, joiden tarkempi esittely on lehden seuraavassa numerossa.

Suurlähettiläs, tri Hans Schumacher ulkopoliitiikan illassa 26.10.2006:

EU-PUHEENJOHTAJAKAUDELLA on

Saksan Suomen- suurlähettiläs Hans Schumacher kertoi Klubin ulkopoliitiikan illassa Suomen ja Saksan puheenjohtajakausista Euroopan hyväksi.

Minulle on suuri kunnia olla tänään luonanne. Tämä Klubi, teidän Helsingin Suomalainen Klubinne on vaikuttanut merkittävästi suomalaisuus-aatteen vahvistumiseen. Se loi viime vuosisadan alussa henkisen perustan maanne itsenäistymiselle.

■ ■ Oikeastaan on hämmästyttävää, että olen ensimmäinen Saksan suurlähettiläs, joka vieraillee Klubillanne. Saksan keisarikunnallahan oli oma erityinen roolinsa itsenäisyyskehityksessänne: pienes-

tä Lockstedt-nimisestä Preussin armeijan koulutuskeskuksesta Schleswig-Holsteinissa tuli suomalaisten jääkäreiden kehto. Kuten tiedetään, jääkärit muodostivat itsenäisen Suomen armeijan ytimen.

Tarvitsemme ideoita, energiaa ja sitoutumista

Yksi nykyisen Hohenlockstedtin kaupungin pääkaduista on nimetty Finnen Al-leeksi, ja nykyään kaupungissa on myös jääkäriperinteitä vaalivien suomalaisten ja saksalaisten tahojen yhdessä aikaansaama jääkärimuseo. Hohenlockstedtissa vuosittain helmikuun 25. päivänä (tuona päivänä 1915 ensimmäiset 200 ”partiolaista” saapuivat koulutuskeskukseen) vietettävä Finnen Tag on erityisen historiallinen päivä.

Tämä jääkäreiden ja heidän saksalaisten kouluttajiensa todellisesta aseveljeydestä lähteneen ja vuosikymmeniä jatkuneen päivän vietto on yksi osoitus maitamme yhdistävästä Itämeren yli tapahtuvasta yhteistyöstä. Tämän takia olen suuresti kiitollinen voidessani olla tänään kanssanne.

Vanhemmat sukupolvet ovat tehneet työnsä Euroopan hyväksi; tulevaisuudessa nuoremmat sukupolvet kantavat erityistä vastuuta jatkaakseen eurooppalaista matkaa.

Uusia haasteita vilisee: miten varmistaa taloudellinen tulevaisuutemme

haasteita ja suotuistakin vaikutusta

kovilla globaaleilla markkinoilla? Miten vastata ympäristömuutosten asettamiin haasteisiin, kuten maapallon ilmaston lämpenemiseen? Miten hoitaa maahanmuuttoa ja maahanmuuttajien kotouttamiseen tai uusiin turvallisuushkiin liittyvät kysymykset? Mikä on oma paikkamme maailmassa?

On tärkeää korostaa, että Euroopan tulevaisuus ei ole ennalta määrätty. Kysymys on siitä, millaiseksi se pitää tehdä. Eurooppa tarvitsee ideoita, energiaa ja sitoutumista.

Suomi tarttui junan ohjaimiin

Minä en kuitenkaan ole täällä luennoimassa teille, minua pyydettiin puhumaan meneillään olevasta Suomen EU-puheenjohtajuudesta. Tästä syystä ette varmastikaan odota minun antavan arvosanoja tai näyttävän peukalolla ylösti tai alaspäin hyväksymisen tai hylkäämisen merkiksi.

Meidän saksalaisten on määrä seurata tammikuun 1. päivänä 2007 - puheenjohtajakauden vaihtuessa - Teidän ulkoministeriönne ja valtioneuvoston kanslian EU-sihteeristön erittäin ammatitaitoisesti ja keskittyneesti harteilleen ottamaa työtä.

Ulkoministerinne vertasi puheenjohtajakausia liikkuvaan junaan. Hän sanoi: "Mikäli valtio ei ole valmistautunut hy-

vin hyppäämään kyytiin, on olemassa riski joutua vauhdissa kiihtyvien pyörien ruhjomaksi heti alussa." Ulkoministeri Tuomioja oli liian maltillinen, kun hän lisäsi (blogissaan 5.7.), että Suomi on välttänyt tämän vaaran. Itse asiassa, Suomen puheenjohtajuus vastasi päätäväistä tarttumista kiihtyvän junan ohjauksilaitteisiin, kun - jälleen - hyvin laadittu prioriteettiasialista jouduttiin enenaikaisesti vanhentuneena jättämään pois käytöstä.

Suomen puheenjohtajuuskauden alkua varjostivat ajankohtaiset poliittiset tapahtumat, jotka eivät ainoastaan edellyttäneet täyttä keskittymistä, vaan mikä vielä pahempaa, imaisivat koko käytettävissä olevan henkilöstön ja fyysiset taidot niiden selittämiseksi.

Suomen kohdalla kysymys oli lähinnä Lähi-idän kriisin pahenemisesta. En aio kaivella sitä sen enempää. Tärkeää on sanoa, että tällä hetkellä merkittävää kansainvälistä rauhanturvajoukkoa ollaan sijoittamassa Libanoniin ja se antaa toivottavasti uuden sysäyksen ns. "Kvartetin" henkiinherättämiselle ja poliittisen rauhanprosessin vahvistamiselle.

Tämä ei ole mikään pieni saavutus! Siihen päästiin rajatussa ajassa ja ankaran poliittisen painostuksen alla. On perusteltua sanoa, että Suomen EU-puheenjohtajakausi alkoi hyvin Suomen onnistuessa hyppäämään vauhtiaan kiihdyttä-

vän junan ohjaimiin ja välttämään junan joutumisen sivuraiteille.

Suomi selvisi kunnialla puheenjohtajakaudesta

Se, että Suomen EU-puheenjohtajakausi kykeni, haastavan alun lisäksi, pysymään alkuperäisessä agendassaan ja noudattamaan sitä tehokkaasti käytännössä, on erittäin huomionarvoista.

Ulkopolitiikan alueella oli alusta lähtien ensisijaisena prioriteettina Euroopan unionin ja Venäjän välinen suhde sekä uusitun Pohjoinen ulottuvuus -politiikan strateginen määrittely. Tämän viimeksi mainitusta voidaan melkein raportoida ”tehtävä suoritettu”.

Asiakirjaluonnos, joka muuttaa toimintasuunnitelman strategiaksi, jossa EU:n ja Venäjän lisäksi ovat mukana Norja ja Islanti, on valmiina 25 valtion yhteistyönä, odottamassa hyväksymistä EU--Venäjä -huippukokouksessa marraskuussa Helsingissä.

Euroopan unionin ja Venäjän välisen vanhan yhteistyösopimuksen umpeutuessa huhtikuussa 2007 tarvitaan uutta alkua, uusia puitteita. Venäjä pysyy tärkeimpänä naapurinamme ja kumppaninamme joka suhteessa. Emme voi pienentää Venäjän roolia pelkästään energian toimittajana, emmekä voi pysyä pelokkaina tai passiivisina oletettujen kielteisten skenaarioiden edessä, jotka liittyvät itäisten rajojen tuonpuoleiseen demokratisoitumisen

uudelleensyntymiseen. (Tarkemmin sanottuna: perusta uusista puitteista käytävien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi huhtikuun 2007 jälkeen on mandaatti).

Lähi-itä ja Venäjä voisivat imeä kuiviin

Nämä kaksi asiaa yksistään, Lähi-itä ja Venäjä, olisivat imeneet kuiviin monen suuremman maan kyvyt. Lisäksi Suomi on vastannut puheenjohtajana 12 kentätehtävän johtamisesta (Bosniasta Moldovaan, Darfourista Kongoon, Gazasta Irakiin ja Aceh-rauhanneuvotteluissa) sekä huolehti pehmeästi ja tehokkaasti eräästä suurimmasta Suomessa koskaan järjestetystä tapahtumasta eli Euroopan ja Asian valtionpäämiesten ASEM-huippukokouksesta. Suomen puheenjohtajuus pystyy esittämään ylpeänä terveen tasapainon työstään yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta.

”Kukaan ei ole profeetta omalla maallaan” – mutta ulkomaalaisen lähettilään suusta kuultuna teidän pitäisi hyväksyä, että Suomen talous-, raha- ja sosiaalipolitiikan toteutus OECD-maana on huomattavaa (Bertelsmann-palkinto).

Epävirallinen huippukokous Lahdes-
sa 20. lokakuuta oli tärkeä kriteeri arvi-
oitaessa Suomen puheenjohtajakautta. Energian tarjonta ja energiaturvallisuus nousivat esiin asiakokonaisuuksina, jossa Suomelta edellytettiin yhteiseltä pohjalta lähtevää mielipiteenmuokkausprosessin

edistämistä, joka alkoi vuonna 2005 komission julkaisemasta energiatehokkuutta koskevasta "Vihreästä paperista".

Euroopan unionissa ei ole kysymys pelkästään maan koosta, vaan sen ideoiden laadusta – sekä yhteisestä sitoutumisesta yhteisiin toimiin ja vastuuseen. Suomi on osoittanut näitä ominaisuuksia. Olen vakuuttunut siitä, että Suomen puheenjohtajakausi pitää EU-junan liikkeellä kohtuullisella nopeudella, joka auttaa saksalaisiakin hyppäämään kyytiin tammikuussa joutumatta pyörien ruhjoksi.

Meidän puheenjohtajakautemme aikana Euroopan unioni tulee todistamaan perustamisensa 50-vuotisjuhlaa, Rooman sopimuksen allekirjoittamista vuonna 1957. Paljon on muuttunut siitä lähtien.

Björn Månsson esitti Hufvudstadsbladetissa lyhyen silmäyksen kommentoidessaan presidentti Halosen puhetta EU-puheenjohtajamaan edustajana äskeisessä YK:n yleiskokouksessa: "Koskaan Suomi ei ole pystynyt puhumaan niin monen maan puolesta YK:ssa, mukaan lukien entinen Jugoslavian tasavalta ja viisi entisen Neuvostoliiton tasavaltaa. Eurooppa on muuttunut dramaattisesti".

EU:n tulevaisuus on epävarma

Koska niin monta maata on tullut mukaan, ja potentiaalisia hakijoita jäseneksi

on odottamassa ovella, Euroopan tulevaisuus on muuttunut epävarmaksi ja kiistanalaiseksi. Meidän on vastattava kysymyksiin: Mihin olemme matkalla? Riittävätkö nykyiset keinomme selviytymään integraation uusista vaatimuksista, maailmanlaajuisiksi muuttuneesta kilpailusta ja demografisista muutoksista?

Uusien menettelytapojen ja ajatusten omaksuminen näyttää minusta olevan tärkeä ja ratkaiseva seikka, joka yhdistää kummatkin puheenjohtajakaudet. Ilman selkeää tietoisuutta Euroopan maantieteellisestä laajuudesta saattaisimme joutua voimakkaaseen vastatuuleen dramaattisesti muuttuvassa maailmassa.

Hyvät herrat, en ollenkaan yritä uskotella, että Suomen puheenjohtajuus pystyy saavuttamaan ratkaisevaa läpimurtoa kaikissa avoimissa kysymyksissä – eikä sitä tule tekemään tuleva Saksan puheenjohtajakausikaan. Ongelmat ovat liian vaikeita ja monimutkaisia, jotta voisimme odottaa nopeita "sopupeliratkaisuja", tai että joku yksittäinen maa omin voimin pystyisi ne ratkaisemaan. Euroopan unionin yhtenäistyminen on projekti, joka ei pysty kukoistamaan, jolleivät jäsenvaltiot investoi siihen rahoituksen, instituutioiden ja ennen kaikkea poliittikan tasoilla. ■

Tri Scuhmacherin esitelmän editoi ja otsikoi Kauko Lehti

HERRANKUKKAROSSA

Sotilaspolitiikan iltaa vietettiin 19.10.2006. Tällä kertaa aiheena oli Suomen sisäinen turvallisuus, Suomessa esiintyvät erilaiset ääri-ilmiot ja -ryhmät, niiden kansainväliset yhteydet sekä poliisin keinot vastata niihin. Aiheesta alustivat ja keskustelivat ylikomisario Teuvo Saikkonen Helsingin Poliisilaitokselta sekä ylitarkastajat Pertti Isotalo SUPO:n turvallisuustyön yksiköstä ja Tuomas Portaankorva terrorismintorjunnan yksiköstä.

■ ■ Aivan aluksi voitiin todeta, että tilanne on Helsingissä ja muualla maassa nyt huomattavasti rauhallisempi kuin 100 vuotta sitten. Helsinkiä raskautti vuosisata sitten pommiattentaattien sarja. Kaupungin vesijohto yritettiin räjäyttää poikki. Helsingin poliisilaitoksen alokaskoulun edessä oli räjähtänyt pommi. Ja Siltasaaren katu 2:ssa rikkoontui räjähdyksessä asuinrakennus, jonka yläkerrassa asui kaupunginviskaali.

Poliisi saa nykyisin koko maassa yli 11 miljoonaa tehtävää vuodessa ja pelastustoimi 10 000 tehtävää. Poliisin toiminta-aika on perinteisesti ollut Helsingissä noin 8 minuuttia ja hälytyskeskusten käynnistysvaiheen aikana noin 12 minuuttia. Helsingin poliisin suurimpia haasteita ovat tällä haavaa kansainvälisyys ja lähialueelta tulevat henkilöt, jotka pitäisi saada käyttäytymään siten kuin

Suomessa on aina toimittu.

Muita haasteita ovat taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus, syrjäytyminen sekä niihin liittyvät päihteet ja huumeet. Miltei kaikissa Helsingin poliisipiireissä onkin nykyisin myös sosiaalityöntekijä. Katuturvallisuus on kuitenkin Helsingissä ja koko maassa hyvää tasoa. Rikosten määrä on silti valtakunnallisesti hieman nousussa, mutta Helsingissä hivenen laskussa. Rikosten selvitystaso oli vuonna 2003 noin 62 %, joskin poliisin tietoon tulee vain 20-30 % rikoksista.

Valtion turvallisuus ei ole vaarantumassa, mutta lainkuuliaisten kansalaisten perusoikeuksien loukkauksia tapahtuu entistä useammin. Niitä loukkaavat henkilöt, jotka katsovat jonkun yhteiskunnallisen ryhmäideologian oikeuttavan heitä viettämään laitonta elämää ja harjoittamaan oikeusaktivismia, laitonta ympäristöaktivismia, globalisaation eli talouspolitiikan vastustamista sekä jopa anarkismia. 'Kansalaistottelemattomuus' on laitton teko, josta on tarkoitus jäädä kiinni. 'Laiton suora toiminta' on puolestaan rikollista, josta ei saa jäädä kiinni.

Tällaisia toimintoja harrastavien henkilöiden mielestä henkinen väkivalta ja omaisuuden tuhoaminen ei ole väkivaltaa. Kaiken kaikkiaan tällainen toiminta on Suomessa suhteellisen vähäistä, hajanaista ja maltillista. Göteborgin mellakat muodostivat tässä suhteessa tietynlaisen

SU

Sisäisen turvallisuuden illassa olivat aiheina sisäinen- ja rajaturvallisuus. Selvittäjänä muun muassa klubiveljemme Tuomas Korttaankorva Suposta.

rauhottavan kulminaatopisteen. Ongelman muodostaa kuitenkin se, että harrastuneilla henkilöillä on runsaasti kansainvälisiä yhteyksiä. Mikäli poliisi sallisi tällaisen toiminnan, rajaa ei koskaan tulisi vastaan.

”Mene helvettiin Allahin vihollinen. Tapa hänet! Tapa hänet! Tapa hänet! Oikein, juuri noin! Katkaise hänen kaulansa asianmukaisesti. Leikkaa hänen päänsä pois! Mikäli minä olisin ollut tuolloin tuolla, olisin kärventänyt häntä, jotta hän olisi jo etukäteen tiennyt millaista Helvettissä on. Leikkaa hänen päänsä pois! Allah on suuri. Allah on suuri.” ”Mutta eikö se ole syntiä?” kysyi värvättävä. ”Kuka niin sanoo? Se ei ole koskaan syntiä! Me toivomme, että heidän vanhempansakin kokevat vielä saman kohtalon. He ovat kaikki koiria, jok’ikinen. Sinun täytyy vain tulla vakuuttuneeksi siitä, kun teet päätöksesi.”

Keskustelu oli osa monimuotoistettua oppituntia, jota piti egyptiläisperäinen, Eurooppaa kierrellyt islamistinen lankku-maalari Milanossa sijainneessa kodissaan. Opetuslapsena oli nuori muslimimies, jonka katekeetta oli värvännyt itsemurha-terrorisimirikolliseksi. Keskustelu käytiin, kun miehet seurasivat internetistä imuroitua videota amerikkalaisen Nicholas Bergin kaulankatkaisusestiosta. Keskustelu

perustuu Italian poliisin videoon, joka on otettu salaa opettajan huoneistossa.

Terrorismin torjunta liittyy sisäiseen turvallisuuteen. Kansainvälinen terrorismin vastainen työ on varsin pitkäpiimäistä, joskus jopa tylsää kokouksissa istumista. Sitä kuitenkin tehdään EU:n puitteissa, koska terrorismi ei ole Euroopassa enää vain ulkopuolinen hanke. Maanosassamme on oma terrorismirikollisten joukko ja sille kasvualueita. Jäsenmaat toteuttavat kuitenkin terrorismin torjunnan käytännön toimet kukin omassa maassaan. EU vain koordinoi sitä ja avustaa sen toimeenpanossa.

Terrorismin vastaisen toiminnan lähtökohtana on tieto siitä ketkä terrorismia harjoittavat tai tuntevat harrastusta siihen. Euroopan unioni on lisäksi jo vuonna 2002 määritellyt ’terrorisimirikokset’ ja ’terroristiryhmän’. Suomessa nämä säädökset on kirjattu Rikoslain 34a lukuun. Kaikissa unionimaissa puhutaankin yhteisellä äänellä samoista asioista. Unionilla on myös ’Terrorismin vastainen strategia’ sekä ’Radikalisaaion ja rekrytoinnin vastainen strategia’ ja niihin liittyvät ohjelmat. Seuraava askel on jäsenmaiden välisen tiedonvaihdon kehittäminen ja nopeuttaminen. ■

Erkki Nordberg

KLUBIN TENNIKSEN

■ ■ Klubin perinteiset syyskauden mestaruuskisat pelattiin nelinpeleinä ns. Round Robin-systeemillä. Näin pelaamalla henkilökohtaisten taitojen menestykseen vaikutti oleellisesti myös klubiveljien hyvä pelivire verkon samalla puolella. Kilpailuun osallistui 20 pelaajaa, joista 12 pelasi yli 60-vuotiaiden seniorisarjassa ja vain 8 pelaajaa oli uskaltanut sarjaan alle 60-vuotta. Molemmissa sarjoissa pelattiin alkukierrokset ja sen jälkeen taisteltiin loppusijoituksista.

Tasaisten ja tiukkojen pelien jälkeen klubin 4-pelimes-tareiksi pelasivat Nils-Henrik Wasenius yli 60-vuotiaiden sarjassa ja Jyrki Berner alle 60-

4-PELIKISAT TALISSA 15.10.2006

vuotiaiden sarjassa. Kakkoseksi jäivät vain hiuksen hienosti Martti Enäjärvi (yli 60-vuotta) ja Björn Kivimäki (alle 60-vuotta). Kolmannen sijan jakoivat yli 60-vuotisten sarjassa Kari Aarnio ja Pertti Mujunen ja nuoremmassa pronssille ylsi Risto Hänninen.

Perinteisen tavan mukaan kaikki pelaajat saivat palkinnon, jotka oli hankkinut koko loistan tennistapahtumankin järjestänyt Jussi Neste. Palkintojen jaon yhteydessä ideoitiin tulevia tennistapahtumia. Niistä tiedotetaan tulevissa lehdissä ja tiedotteissa.

Kisojen kuvista vastasi tällä kertaa paremmin luontokuvistaan tunnettu Pertti Salolainen.

Seniorisarjan palkintojen jaon voisi otsikoida seuraavasti: Sarjojen voittajat kohtasivat vasta palkintojen jaossa.

Innostunut alku DIGI- JA LUONTOKUVAUKSELLE

Syyskuun puolessa välissä järjestettiin Klubin ensimmäinen digi- ja luontokuvausilta. Paikalla oli runsas 40 klubiveljeä puheenjohtaja Matti Packalénin johdolla. Useimmilla oli ohjeen mukaisesti ”omat kamerat” mukana. Illan isännän johdatuspuheenvuoron jälkeen paneuduimme ammattikuvaajan, klubiveli Seppo Pukkilan opastuksella valokuvauksen lainalaisuuksiin ja digikuvauksen erityispiirteisiin.

■ ■ Teemamme ”Enemmän irti digikamerasta” sai Sepon asiantuntevalla ja mielenkiintoisella alustuksella todellista sisältöä, oli matkassa sitten ”digipokkari” tai ”digijärkkäri”.

Illan toisen asiantuntijapuheenvuoron käytti klubiveli Pertti Salolainen teemalla ”Minun luontokuvauni”. Ministerin tausta luonnonsuojelun edistäjänä ja luontokuvaajana on vertaansa vailla, vaikka hän itse itseään amatööriksi tittuleeraakin. Pertillä on ollut useita valokuvanäyttelyjä sekä kotimaassa että ulkomailla.

Hänen luontokuvuinsa perustuva seinäkalerien on ilmestynyt jo 15 kertaa. Ja uusi on jälleen tulossa. Suurlähettiläskaudella Lontoossa syntyi valokuvatarina lähettilään residenssin pihapiiriin kotituneesta kettuperheestä. Niin inhimillisiä, mutta sittenkin kettumaisia olivat!

Teemaille toivottiin jatkoa

Osanottajilta pyydettiin kirjallisesti toivomuksia tulevien digi- ja luontokuvauksien sisältöön ja toteutukseen. Kaikki vastaajat toivoivat teemaille jatkoa. Kuvaustekniikkaan ja kameran säätöihin liittyvä opastus oli osanottajien toiveista päällimmäisenä. Kakkossijalle nousi ku-

DIGI

vankäsittely. Myös itse luontokuvaukseen ja valokuvausvälineistöön liittyviä asioita toivottiin seuraavien iltojen teemoiksi.

Klubiveljien toivomukset otetaan napakasti huomioon seuraavia iltoja suunniteltaessa. Niinpä tammikuun xx. päivänä järjestettävän tilaisuuden pääteemat ovatkin juuri kuvaustekniikka, kameran säädöt sekä kuvankäsit-

Klubin jäsenet saivat hyvinkin haluttua oppia digikamerasta luontokuvajien kerhon järjestämässä tapaamisessa syyskuussa. Opettajina olivat Kalevi Suortti (kuvassa) sekä Seppo Pukkila ja Pertti Salolainen.

tely tietokoneella. Luontoteemaakaan emme unohta. Tammikuun ilta alkaa kello 19.00.

Kevään toinen teemailta järjestetään huhtikuun xx. päivänä. Sen yhteydessä on tarkoitus toteuttaa myös erityinen ”klinikka”, jossa saa henkilökohtaista opastusta oman kameran käyttöön. Samassa yhteydessä on myös mahdollisuus saada ammattilaisen rakentavaa kritiikkiä ja neuvoja omien kuvaustulosten parantamiseksi. Huhtikuun teemailta alkaa myös kello 19. Klinikka avataan kuitenkin jo klo 17 ja se on auki klo 21:een.

Lisäksi suunnittelemme toukokuulle omakustanteista lintu- ja luontoretkeä valokuvausvälineiden kanssa Haminan Rakinkotkaan www.vimpa.com. Ajankohta on otollinen Arktika-muuton seuraamiselle. Kyseinen arktisten lintulajien muutto on yksi huikaimpia näytelmiä, mitä luonto valokuvaajalle tarjoaa. Asiaan palataan talven aikana. ■

*Kalevi Suortti
teemaillan isäntä*

PELIMIEHET

Klubin Skruuvarit kaipaavat täydennystä joukkoonsa. Tämä vanha ja arvostettu peli on pikkuhiljaa näivetytyssä pelaajien puutteeseen. Olisi sääli ja häpeä, jos näin kävisi. Tiedämme, että klubiveljien joukossa on pelin taitajia, jotka halutaan aktivoida. Uusille pelaajille voidaan järjestää oppitunteja. Jos osaat bridgen alkeet ja olet pelannut Bismarckia, opit suhteellisen helposti skruuvin.

■ ■ Bridgen harrastajat halutaan myös aktivoida. Jos haluat oppia tämän maailmassa eniten pelattavan korttipelin,

Klubi järjestää keväällä alkeiskurssin tarkoituksena saada aikaan virkeä Klubin Bridgekerho.

Molemmat pelit kehittävät luovuutta, loogista ajattelua, päätöksentekokykyä, itsehillintää ja skruuvi vielä laulu-

HERÄTYS!

Klubin skruuvimestari Pellervo Erkkilä esittelee ylpeänä Toro-patsastaan. Muut pelaajat vasemmalta Gunnar Laatio, Ossi Tiisanen, Osmo Toikka ja Ahti Virolainen.

taitoakin! Ennen kaikkea kuitenkin ne tuovat Sinulle uusia ja hyviä ystäviä.

Ilmoittautumiset Klubimestareille:
klubimestari@klubi.fi 09-5868330,

Lisätietoja: Pellervo Erkkilä:
erimex@co.inet.fi 0400-440484

Juhani Gulin:
juhani.gulin@kolumbus.fi
050-5600562
Yrjö Viitasaari:
yrjo.viitasaari@pp1.inet.fi
0400-706770 ■

Ravintolai

Imoitus

Gourmet-ilta -perinne jatkui riistaruuilla

Klubin keväällä lahnan merkeissä alkanut, mutta vielä alkutaipaleella oleva Gourmet-iltojen perinne sai loistavan jatkon riistan ja riistaruo-
kien merkeissä 23. lokakuuta. Klubin historian toinen Gourmet-ilta kokosi klubille yli 100 riistasta ja riistaruoista kiinnostunutta herkkusuuta. Konventin emännän Riitta Malmbergin mukaan tämä on hienoa, kun ottaa huomioon, että ilta oli järjestetty yksinomaan ruoan ympärille.

■ ■ Ilta alkoi Olli Alhon esitellessä illan esitelmöitsijän Metsästäjäliiton toiminnanjohtajan, eräneuvos Juha Kairikon. Klubiveli Juha joutui heti alkajaisiksi vastaamaan Ollin hankalaan kysymykseen "Missä mielessä orava on taloutemme perusta?", kuten Juha on erään artikkelinsa otsikoinut.

Juha ei kysymystä hätkähtänyt, vaan antoi lyhyen, mutta perusteellisen selvityksen oravan merkityksestä Suomen taloudelle aina 1900-luvun puoliväliin saakka. Oravannahan nyljettyään Juha siirtyi käsittelemään suurempia eläimiä peuraa ja hirveä.

Peurat tuotiin Pohjois-Amerikasta

Kuulimme kuinka Suomen nykyisin hyvinkin runsas valkohäntäpeurakanta juontaa juurensa Pohjois-Amerikasta vuonna 1934 tuotuun yhteen urosva-

saan ja neljään naarasvasaan, joista yksi vielä menehtyi Vesilahden tarhassa. Hämmästyttävintä maallikolle oli se, että nämä muutamit yksilöt olivat niin terveitä ja vahvoja, että niistä on kasvanut riski ja runsas peurakanta.

Hirvistä kuulimme, että hirvikanta oli lähes sukupuutossa 1800-luvun lopulla. Kokonaan häviävän se näytti kansalaisodan jälkeen. 10-vuotinen rauhoitus ja maltillinen hirvipolitiikka pelastivat tilanteen niin, että nykyisin hirviä kaadetaan 70 000 yksilöä joka syksy. Niistä saadaan 7--8 miljoonaa kiloa lihaa, jonka parhaat palat ja muutenkin valtaosa jäävät metsästäjien käyttöön.

Oravan, peuran ja hirven lisäksi Juha vielä syvensi läsnä olleiden tietoa riekosta, mutta se miten, jääköön seuraavien gourmet-juttujen varaan.

Illallinen suli suissa itsestään

Loistavan esityksen jälkeen nautittiin Konventin emännän Riitan ohjauksessa keittiötiimin Juha Vepsän, Mikko Lahelman, Reetta Aresalon ja Kirsi Makkosen valmistama suussa sulanut ateria. Sen alkuun nautittiin talon kuusenkerkkä-coctail ja riistaherkkulautanen, joka koostui sorsapateesta, hirvialadoopista, savuporofileesta metsäsienisalaatin, viikunahillokkeen kurpitsachtneyn ja briossin kera.

Juha Kairikko esitteli Klubin gourmet-illan teemaksi riistan. Juha Vepsän keittiöväki ansaitsi varmasti myös illan yleisön kiitokset.

Jo alkupalan aikana alkoi kuulua kuis-ketta herkullisesta menusta. Välikeittona tarjoiltua riistalintuliemeä keuhuttiin jo estoitta. Lämpimän ruoan jälkeen, joka koostui peuranpaistista, poron maksasta ja hirvestä viinissä kotimaisten keittojuu-
resten ja juurespaistoksen, tattimuhennoksen, porkkana-puolukka-astesalaa-
tin, bataattikakun ja madeira-salotti-si-
puleiden kera, oli aika kiittää Riittaa ja keittiötiimiä taas kerran, myös tarjoilusta loistavasti huolehtineita tarjoilijoita.

Jussi Vepsän johdolla keittiön väki kertoi Juha Kairikon haastattelussa niistä haasteista, joita he riistasta valmistettua gourmet-illallista tehdessään olivat törmänneet. Haasteista oli selvitty hienosti, sillä paikalla olleiden riistan ystävienkin mielestä – puhumattakaan meistä tavallisista ruoanystävistä – illan aikana oltiin nautittu yksi parhaista riista-aterioista. Vaikuttaa varmalta, että gourmet-illat ovat tulleet jäädäkseen Klubin ohjelmaan. ■

Jyrki Berner

Suomalaisen Klubin puhelinjärjestelmä uudistui

■ ■ Klubi sai marraskuussa käyttöönsä yhteistyökumppaninsa Elisan palveluna uuden, modernin puhelinjärjestelmän. Vanha puhelinjärjestelmä, joka oli palvellut Klubia ja asiakkaita jo pian kaksikymmentä vuotta oli tullut elinkaarensa päähän.

Uuteen järjestelmään tuli useita suoria puhelinnumeroita, jolloin ravintolatilauksiin, pöytä- ja kabinettivarauksiin liittyvät puhelut voidaan soittaa suoraan ravintolan käytössä oleviin liittymiin. Lisäksi käyttöön tuli johdottomia puhelimia, jolloin henkilöiden tavoittaminen on helpompaa.

Ravintolaan tulevat pöytä- ja kabinettivarauksia koskevat puhelut soitetaan suoraan numeroon 09-58688344. Lisäksi ravintolan käyttöön tuli erillinen johdoton liittymä mm. hovimestarille, joka voi myös vastata kyseiseen numeroon tuleviin puheluihin.

Klubimestareiden käyttöön ja klubin uudeksi numeroksi tuli 09-5868830, joka korvaa vanhan Klubin puhelinnumeron 09-6946644. Myös vanhat telekopionumerot muuttuvat. Klubin uusi telekopionumero on 09-58688370 ja Ravintolan uusi telekopionumero on 09-58688355. ■

Jari Karpakka

Talven ja kevään 2007 alustava ohjelma

- 11.1. (to) Merkkipäiväilta klo 19.00. Klubi juhlii 70-vuotiaiden ja sitä vanhempien veljien tasamerkkivuosia. Juhlapuhe Tuomas Koljonen. Kaikki klubilaiset tervetulleita.
- 11.1. (to) Biljardin kuukausikilpailu klo 16.00.
- 15.1. (ma) Kirjailta klo 19.00 (avec) Teol.tri. Ari Hukari esittelee kirjansa "Islam kuvastimessa".
- 16.1. (ti) Lounasvieras klo 11.30. Professori, Suomen Akatemian pääjohtaja Raimo Väyrynen: Koska Suomeen saadaan tieteen Nobel? Näkökulmia tieteen tilaan.
- 17.1. (ke) Digikamera- ja luontokuvausilta klo19.00.
- 18.1. (to) Oikeuspolitiikan ilta klo 19.00. Työtuomioistuimen presidentti Pekka Orasmaa tarkastelee työehtolainsäädännön ajankohtaisia kysymyksiä.
- 25.1. (to) Klubi-ilta klo19.00. Pääjohtaja, Elinkeinoelämän keskusliiton puheenjohtaja Antti Herlin ja vuoden 2007 haasteet talouselämälle. Biljardin Tammikaisa.
- 5.2. (ma) Kirjailta klo 19.00. (avec), pyritään saamaan Finlandia-palkinnon saaja esittelemään palkittu kirjansa.
- 6.2. (ti) Lounasvieras klo 11.30. Toimitusjohtaja Jukka Salama (Aurinkomatkat Oy): Matkailun riskienhallinta matkailijan ja matkanjärjestäjän näkökulmasta.
- 7.2. (ke) Biljardin kuukausikilpailu.
- 8.2. (to) Ulkopolitiikan ilta klo 19.00. Suomen EU-puheenjohtajuudesta Saksan puheenjohtajuuteen.

- 9.2. (pe) Talven taittajaiset klo 19.00. Heikki Sarmanto orkestereineen esiintyy (avec)
- 14.2. (ke) Keilailua Talissa klo 14.00.
- 15.2. (to) Uudet jäsenet klo 17.30. Klubi-ilta klo 19.00 Teemana Itämeren tila. John Nurmisen Säätiön hallituksen puheenjohtaja, KTM Juha Nurminen alustaa asiantuntijaneelin keskustelun.
- 20.2. (ti) Gourmet-ilta klo 19.00 (avec): Teemana maderuuat
- 22.2. (to) Lääketieteen ilta klo 19.00. Professorit Osmo Suovaniemi ja Pentti Seppänen: Tähystykselle vaihtehto: mahaa voi tutkia verinäytteestäkin.
- 3.3. (la) Biljardiottelu Helsingin Suomalainen Klubi - Tampereen Kauppaseura
- 5.3. (ma) Kirjailta klo 19.00. (avec).
- 6.3 (ti) Lounasvieras klo 11.30. – Professori Esko Kauppinen – Suomi nanotekniikan kärjessä.
- 6.3. (ti) Talvigolf- tapahtuma Klubilla.
- 7.3. (ke) Biljardin kuukausikilpailu.
- 8.3. (to) Jazz-ilta klo 19.00 (avec): Seppo Hovi orkestereineen.
- 15.3. (to) Kevätkokous klo 18.00, klo 19.00 Klubi-ilta: Vapaa sana ja vaaleihin valmistautuminen.
- 22.3. (to) Vaalien jälkilöylyt klo 19.00. Kommentaattoreina professori Tuomo Martikainen ja toimittaja Tarmo Ropponen.

Talven ja kevään 2007 alustava ohjelma

- 23.3. (pe) Biljardin mestaruuskilpailut osa 1.
- 28.3. (ke) Biljardin mestaruuskilpailut osa 2.
- 29.3. (to) Teemailta klo 19.00: Aineena kansalaispalkka. Hyvinvointiyhteiskunnan dynaaminen vastaus syrjäytymiseen vai antautuminen ongelmien edessä?
- 30.3. (pe) Biljardin mestaruuskilpailut osa 2.
- 2.4 (ma) Kirjailta klo 19.00. Professori Matti Klinge esittelee kirjaansa "Iisalmen ruhtinas-kunta".
- 3.4 (ti) Lounasvieras klo 11.30. Rajavartiolaituksen päällikkö, vara-amiraali Jaakko Smolander: Tilanne rajoillamme.
- 5.4. (to) Digikamera- ja luontokuvausilta II klo 19.00 Klinikka auki klo 17-21.
- 11.4 (ke) Biljardin kuukausikilpailu.
- 12.4 (to) Ilmailun ilta klo 19.00. Helikopterit sotilaskäytössä meillä ja muualla.
- 13.4 – 15.4 Klubin tenniksen 2-pelin mestaruuskilpailut (huom. pe-su)
- 16.4 (ma) Shampanjailta klo 19.00 (avec), juomat esittelee Timo Koivunen (Moët Hennessy Finland)
- 18.4 (ke) Biljardin makkarakilpailu
- 19.4. (to) Haulikkoammuntaa Sipoon ampumaradalla

- 26.4. (to) Veteraani- ja maanpuolustusilta klo 19.00.
Illan aiheena rauhanturvaaminen ja siihen liittyvät riskit tänään.
- 27-28.4. Maanpuolustajien retki.
- 1.5. (ti) Vappulounas.
- 9.5. (ke) Biljardin kuukausikilpailu.
- 10.5. (to) Klubin luontoilta klo 19.00 (avec) Mitä Helsinki tarjoaa urbaaneille bongareille? Vieraana Kaupunki-luonto-kirjan kirjoittaja FM Mattias Tolvanen.
- 13.5. (su) Kuoron kevätkonsertti
- 14.5. (ma) Biljardin kauden päättäjäiset.
- 15.5. (ti) Pistooliammunta.

(pe) Klubin perinteinen veneretki.
- 12.-13.6 (ti-ke) Tennis- ja kulttuurimatka Mäntän tennisyhättöön.

Keväälle on myös suunniteltu alla olevaa kulttuuriohjelmaa, joita ei vielä ole varmistettu: Tutustumien Eduskunnan taiteeseen, tutustuminen Espoon Modernin Taiteenmuseoon EMMA:aan, perinteinen teatterinäytös komediateatteri Arenassa, 1-2 elokuvailtaa Bio-Re-xissä sekä Klubin omien kuvataiteilijoiden näyttely.

forssan kp

Kuvan viulu on OK:n Tähdessä-talon omistama Antonio Stradivarius (1702)

Huippuunsa viritettyä palvelua.

OK:n ja koko OP-ryhmän vahva osuus pankki- ja sijoituspalveluiden sekä Pohjolan tarjoamien vakuutuspalveluiden parissa on syvästi osa-
käräntuntemuksen ja ammattitaiton palvelun soveltamisessa.
Pääasiallisena toimintana on tarjota parhaimmillaan hyviä kannusvoimaa luotta-
käsittelyä. Ne luottavat ammattitaitonsa kokonais-työniä toteuttamiseksi
alla luottavaan kumppari ja hoollitteluun sijoituspalvelu. o.fi

POHJOLA
Keskity elämään.

